

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/72/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423201692
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1423201692.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej navrhovateľky: V. Y., D.. XX.XX.XXXX, H. N.: C.. O. X, N., zastúpená: JUDr. Janou Juchovou, advokátka, IČO: 53 000 501, so sídlom: Svätoplukova 28, Bratislava, proti odporcovi: W. N., D.. XX.XX.XXXX, H. N.: U.. T. XX, N., zastúpený Mgr. Andreou Rusnákovou, advokátkou, so sídlom: Heydukova 16, Bratislava, o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 22. júna 2023, č. k. 11C/43/2023 - 72, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 22. júna 2023, č. k. 11C/43/2023 - 72, m e n í tak, že ukladá odporcovi W. N., D.. XX.XX.XXXX, H. N. L.. T. XX, N., aby sa nepribližoval k navrhovateľke V. Y., D.. XX.XX.XXXX, H. N. O. X, N., na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, s výnimkou účasti odporcu na súdnych konaniach, konaniach pred orgánmi verejnej správy, na ktoré bude odporca predvolaný a počas realizácie styku odporcu s maloletou D. H. N., D.. XX.XX.XXXX.
- II. Vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .
- III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV uznesením 22. júna 2023, č. k. 11C/43/2023 - 72, uložil odporcovi W. N., D.. XX.XX.XXXX, H. N. L.. T. XX, N., aby sa nepribližoval k navrhovateľke V. Y., D.. XX.XX.XXXX, H. N. O. X, N., na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, s výnimkou účasti odporcu na súdnych konaniach, konaniach pred orgánmi verejnej správy, na ktoré bude odporca predvolaný a počas realizácie styku odporcu s maloletou D. H. N., D.. XX.XX.XXXX v rozsahu určenom vykonateľným rozhodnutím. Vo zvyšku súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľke proti odporcovi priznal nárok na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení v rozsahu 100%. Súd prvej inštancie v rámci výroku konštatoval, že neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením. Zároveň súd prvej inštancie poučil odporcu o možnosti podať žalobu vo veci samej voči navrhovateľke s tým, že konanie sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Lehotu na podanie žaloby súd prvej inštancie neurčil.

2. Navrhovateľka sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 29.05.2023 domáhala uloženia povinnosti odporcovi nepribližovať sa k nej na vzdialenosť 50 metrov, s výnimkou súdnych konaní, konaní pred orgánmi verejnej správy a počas realizácie styku odporcu s maloletou D. H. N., D.. XX.XX.XXXX, v rozsahu určenom vykonateľným rozhodnutím. V dôvodoch svojho návrhu uviedla, že s odporcom žila v spoločnej domácnosti od r. 2018, spolu s jej maloletým synom z predchádzajúceho vzťahu. Zo vzťahu s odporcom sa jej narodila dcéra D. H. N., D.. XX.XX.XXXX. Navrhovateľka požiadala odporcu, aby sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti v marci 2022 - byt patrí navrhovateľke. Na

ozrejmenie ďalej uviedla, že situácia v rodine sa zhoršovala od jej tehotenstva, toto bolo navyše rizikové. Prvé vážnejšie zranenie v dôsledku správania odporcu utrpela, keď mala maloletá 4 mesiace, a odporca hodil do navrhovateľky porcelánový hrnček, spôsobil jej zranenie, k incidentu bola privolaná hliadka polície, bola prevezená RZP na ošetrovanie. Nakoľko navrhovateľka mala po pôrode vážnejšie zdravotné problémy, nechcela vec riešiť trestným oznámením. Ďalší incident sa odohral v deň prvých osláv narodením maloletej dcéry, keď počas oslavy sa odporca nahneval, bol agresívny, ostrý kuchynský nôž zapichol do stola v obývačke, rozbil pohár, ktorý hodil do kuchynskej linky, atď.. Výbuchy zlosti a agresivity odporcu počas trvania ich vzťahu v období rokov 2020 - 2022 neboli ojedinelé (rozbil vchodové dvere do bytu, interiérové dvere do detskej izby, kuchyne, kúpeľne, rozbíjal aj bežné veci: detské veci, zariadenie kuchyne, rozbil vchodové dvere aj na rodinnom dome jej rodičov, kam sa išla schovať).

3. Navrhovateľka si myslela, že ukončením spolužitia a vzťahu s odporcom sa situácia ukludní, a budú naďalej len ako rodičia maloletej dcéry, ale naopak, situácia sa zhoršovala. Útoky odporcu pretrvávajú; niektoré hlásila na políciu, ale polícia tieto posudzovala izolovane, skončili ako priestupky. Napádanie a prenasledovanie navrhovateľky zo strany odporcu pretrvávajú, pričom odporca sa tieto snaží ospravedlniť tým, že navrhovateľka mu bráni v styku s maloletou. Na Okresnom súde Bratislava IV sú vedené konania ohľadom úpravy styku odporcu s maloletou a o úprave výkonu rodičovských práv. Odporca vážnejšie napadol navrhovateľku dňa 17.06.2022 - mala otras mozgu, fyzicky ju napadol v aute, v decembri 2022 ju obmedzoval na parkovisku pred školou maloletého, najhorší útok bol dňa 14.01.2023, ktorý si vyžiadal ošetrovanie a liečenie navrhovateľky - pomliaždenie driekovej oblasti a panvy, pomliaždenie chrbta. Pri útokoch boli prítomné maloleté deti. Situácia je od útoku v januári 2023 vyhrotená, odmieta ho aj maloletá. Opätovne odporca navrhovateľku prenasledoval dňa 09.02.2023 a fyzicky ju aj napadol, ďalej dňa 23.03.2023 - pred školou maloletého, kde asistovala aj škola, aj polícia. Odporca vyhľadáva miesta, kde vie, že sa bude navrhovateľka zdržiavať - čaká ju pred bytovým domom, pri škole maloletého, nahráva si ju, spôsobuje stres jej, aj deťom. Naposledy to bolo dňa 16.05.2023, keď sedel od 7,33 h. pred domom navrhovateľky, aby mal výhľad a vedel, kedy pôjde s deťmi, dňa 18.05.2023, keď odporca si z auta natáčal navrhovateľku, dňa 19.05.2023, keď čakal pri škole a nahrával si navrhovateľku s deťmi, čo im spôsobuje stres, a dňa 25.05.2023, keď opakovane čakal navrhovateľku pred domom o 8,00 h., čo preukazuje video. Navrhovateľka vzhľadom na dlhodobé agresívne správanie odporcu má z neho strach, cíti sa ohrozovaná a obmedzovaná prenasledovaním odporcu a jeho fyzickými útokmi. Táto situácia má dopad aj na maloleté deti, ktoré sú v strese zo zdanlivo náhodných stretnutí s odporcom, sú rozrušené, vypyávajú sa, či príde a bude im robiť zle a pod.. Navrhovateľka je psychicky zasiahnutá konaním odporcu, obáva sa o svoj život a zdravie, situácia nepriaznivo vplýva aj na stav maloletých detí.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, CSP a vecne tým, že obsah neodkladných opatrení v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) až h) C.s.p. celkovo upravuje zdržanie sa určitého konania v súvislosti s ochranou integrity ohrozenej osoby. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná, alebo aj sexuálna integrita, osobná sloboda, alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabrániť akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia, alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrážovanie, alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana. Súd musí mať za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa neodkladného opatrenia konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Pokiaľ ide o zákaz alebo obmedzenie priblíženia sa na určitú vzdialenosť podľa písm. h), ako menej závažné zásahy do osobných slobôd povinného, tieto sú podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená.

5. Citovaná právna úprava reflektuje na znenie čl. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a rady Európskej únie č. 606/2013 z 12.06.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení občianskych veciach, vzťahujúcim sa na ochranné opatrenia nariadené v záujme ochrany určitej osoby, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený jej život, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť alebo sexuálna integrita, napríklad, aby sa zabránilo akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, prenasledovanie, zastrážovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku.

6. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia a ohrozenia duševnej alebo telesnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti a postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Hoci definície násilia sú rôzne, spájajú ich spoločné črty. Násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nech už je násilie definované akokoľvek, je vždy spojené s bolesťou fyzickou alebo psychickou, a ďalej s úmyselným konaním násilníka. Súčasne má znaky dlhšie trvajúceho konania, eskalácie jasných rolí ohrozenej a násilnej osoby. Pre účely napr. nariadenia neodkladného opatrenia je nevyhnutné i naplnenie hrozby ďalšieho násilia resp. ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity.

7. V konkrétnom prípade navrhovateľka odôvodňuje nariadenie neodkladného opatrenia tým, že predpokladala, že po vydaní neodkladného opatrenia o úprave styku odporcu k maloletej dcére účastníkov súdom zo dňa 09.05.2023 sa situácia vo vzťahu medzi účastníkmi ukludní, odporca nebude navrhovateľku prenasledovať, ani na ňu útočiť. Napriek vydaniu neodkladného opatrenia sa prenasledovanie zo strany odporcu neskončilo, keď odporca vyhľadáva miesta, kde vie, že sa navrhovateľka zdržiava, napr. čaká pred bytovým domom, pri škole maloletého, navrhovateľku si na uvedených miestach nahráva, spôsobuje jej aj maloletým deťom stres, po ceste ju prenasleduje. Vzhľadom na uvedené dlhodobé správanie odporcu sa týmto navrhovateľka cíti psychicky zasiahnutá, navrhovateľka má z neho strach, cíti sa ohrozovaná a obmedzovaná prenasledovaním odporcu a jeho fyzickými útokmi. Táto situácia celkovo má nepriaznivý dopad aj na maloleté deti, ktoré sú v strese. Týmto je navrhovateľka zo strany odporcu psychicky zasiahnutá, obáva sa o svoj život, zdravie.

8. Súd prvej inštancie mal z dokladov predložených navrhovateľkou osvedčenú existenciu vzťahu medzi účastníkmi. Účastníci konania sú rodičmi maloletej D. H. N., nežijú v spoločnej domácnosti, dieťa je v starostlivosti navrhovateľky - matky, v otázke o.i. styku s maloletou vznikali medzi nimi nezhody, a vzťahy medzi nimi ako rodičmi sú predmetom konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností pred súdom, pričom bolo nariadené aj neodkladné opatrenie súdom. Ďalej z tvrdení navrhovateľky v návrhu na neodkladné opatrenie, z lekárskeho správy o ošetrovaní navrhovateľky z r. 2022, z oznámení navrhovateľky o priestupku na odporcu proti občianskemu spolunažívaniu z r. 2022 a 2023 vyplýva, že navrhovateľka a odporca mali medzi sebou spory, konflikty, ktoré sa datujú od r. 2020, a ktoré pretrvávajú aj po odchode odporcu zo spoločnej domácnosti v r. 2022, a podľa názoru súdu majú eskalujúci charakter: oznámenie na polícii z dňa 11.06.2022, keď odporca na čerpacej stanici kopol nohou do auta navrhovateľky, čím spôsobil preliačninu; oznámenie na polícii z dňa 17.06.2022, keď odporca fyzicky napadol navrhovateľku pri parkovisku, a mal ju v motorovom vozidle za prítomnosti detí udierať do spánkovej oblasti, roztrhať na nej oblečenie, nadávať, urážať ju; oznámenie na polícii zo dňa 09.12.2022, keď odporca ju mal obmedzovať na parkovisku pri škole a telom jej mal brániť v odjazde autom; oznámenie na polícii z dňa 10.12.2022, keď mal odporca v cukrárni fyzicky napadnúť navrhovateľku, nevzniklo jej zranenie; oznámenie na polícii z 06.02.2023, keď odporca mal ťahať navrhovateľku za oblečenie pri presune z ihriska na plaváreň; odporca v mesiaci máj 2023 opakovane navrhovateľku čakal pred jej bytom, pred školou, kam chodí jej maloletý syn, natáčal si ju.

9. Správanie odporcu, nasvedčujúce ohrozeniu telesnej a duševnej integrity navrhovateľky mal súd prvej inštancie osvedčené okrem tvrdení navrhovateľky v tomto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, tiež z tvrdení navrhovateľky v návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, kde uviedla a poukazovala na neprimerané verbálne atakovanie, fyzické napádanie zo strany odporcu, ďalej zo skutočností popisujúcich súčasné správanie odporcu vo vzťahu k navrhovateľke v čestnom prehlásení pani W. vo februári 2023. Z vyššie uvedeného možno vo vzťahu ku navrhovateľke vyvodit', že jej reálne hrozí, že môže dochádzať i k ďalším konaniam zo strany odporcu, majúcim za následok ohrozenie jej duševnej a telesnej integrity, resp., že nemožno vylúčiť, že tieto budú pokračovať. Vo vyššie navrhovateľkou opísaných prípadoch správania sa, je to odporca, ktorý bez aktívnej účasti, pričinenia a bezprostredného podnetu zo strany navrhovateľky sa vo vzťahu k nej prejavuje pre ňu neprijateľným a nevhodným správaním, ktoré je z jej pohľadu neprístojné, nepríjemné, obťažujúce vo vzťahu k jej osobe, a vzbudzujúce u nej strach a obavu o jej telesnú a duševnú integritu, ako aj jej rodiny. Nie je to osoba navrhovateľky, ktorá vyhľadáva kontakt a osobné stretnutia s odporcom

týmto spôsobom, a to za účelom riešenia rodinných vecí, príp. z iných dôvodov. Odporca verbálne a aj fyzicky napáda navrhovateľku, svoje správanie eskaluje, ako vyplýva z oznámení navrhovateľky na polícii, odporca čaká navrhovateľku pred jej domom, pred školou, nahráva si ju. Uvedené je pre navrhovateľku mimoriadne obťažujúce a vyvoláva tým u nej dôvodnú obavu o vlastný život a zdravie, resp. o život a zdravie celej rodiny. Sledovaný účel a ochranu práv navrhovateľky nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Celkový stav aktuálne má naviac nepriaznivý vplyv na maloleté deti, ktoré sú zväčša svedkami týchto vzájomných stretov a situácií, čo je zrejmé aj z oznámenia centra (maloletá pri vstupe do miestnosti v rámci poradenského stretnutia, prehráva situáciu ako otec kopal do matky), so záverom odporúčania z poradenstva o.i., aby obe deti zažívali bezpečné, podporné vzťahy vyznačujúce sa empatiou, rešpektom, bezpečím ako fyzickým aj psychickým.

10. Predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa citovaného ustanovenia boli preto podľa názoru súdu prvej inštancie splnené. Súd prvej inštancie mal osvedčené, že medzi účastníkmi je právny vzťah, ďalej mal osvedčené konanie osoby odporcu vo vzťahu k navrhovateľke, kedy jej odporca vulgárne nadával, fyzicky ju napádal, čakal pred bytovým domom, pred školou, čo jej nevyhovuje, zneisťuje a vzbudzuje u navrhovateľky obavu z ohrozenia jej telesnej a duševnej integrity. Takéto správanie sa odporcu adresované navrhovateľke zakladá skutočnú obavu z ohrozenia jej telesnej a duševnej integrity. Vzhľadom na pretrvávajúcu situáciu, aj v máji 2023, mal súd prvej inštancie tiež osvedčený aj ďalší predpoklad neodkladného opatrenia a to potrebu neodkladnosti a naliehavosti riešenia veci navrhovaným neodkladným opatrením. Cieľom neodkladného opatrenia je potrebné zabrániť vzniku alebo zväčšeniu ujmy dotknutého účastníka. Súd prvej inštancie preto vyhovel návrhu navrhovateľky 1/ na nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s cit. ust. § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p., spočívajúcim v zákaze priblíženia sa odporcu k navrhovateľke a to na vzdialenosť 50 m a menej, ktorý zákaz sa nebude vzťahovať na súdne konania, na konania pred orgánmi verejnej správy, na ktoré bude odporca predvolaný (a to len v rozsahu konkrétneho konania a v nevyhnutnom rozsahu pre riadnu účasť odporcu na úkonoch jednotlivých konaní), čo súd prvej inštancie precizoval vo výroku rozhodnutia, ako aj počas realizácie styku odporcu s maloletou D. H. N. vykonateľným súdnym rozhodnutím. Navrhovateľka v návrhu navrhla úpravu v znení: „s výnimkou súdnych konaní, konaní pred orgánmi verejnej správy“, čo bolo podľa názoru súdu všeobecné, preto súd prvej inštancie vo zvyšku tento návrh zamietol. Zvolená právna ochrana - zákaz priblíženia sa odporcu k navrhovateľke na menej ako 50 m je v súlade s princípom proporcionality a s jej oprávneným záujmom na ochranu pred hroziacim nebezpečenstvom. Pri nariadení neodkladného opatrenia súd prvej inštancie tiež zväžil, či sa v dôsledku nariadenia uvedeného neodkladného opatrenia nevytvorí nezvratný nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania a zásah do práv dotknutého odporcu je primeraný navrhovateľkou osvedčenému porušeniu práv a právom chránených záujmov. Podľa názoru súdu prvej inštancie o taký prípad sa nejedná. Neodkladným opatrením s vymedzeným rozsahom sa dosiahla úprava pomerov medzi navrhovateľkou a odporcom v požadovanej miere a takto nariadené neodkladné opatrenie je dostatočným prostriedkom na poskytnutie súdnej ochrany aj vo veci samej.

11. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že navrhovateľke, ktorá bola v konaní úspešná, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti uznesenia samostatným uznesením.

12. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie, v zmysle ust. § 365 a nasl. CSP v platnom znení, ktoré odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm.b/ CSP), a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm.f/ CSP), a zároveň, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Odporca uviedol, že zásadne odmieta všetky tvrdenia navrhovateľky o tom, že ju slovne a fyzicky napádal, že ju prenasleduje, že vyhľadáva miesta, kde vie, že sa bude zdržiavať. Tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde, sú skresľujúce, zavádzajúce a sú len ďalším prostriedkom šikanózneho výkonu jej práva. Takýmto spôsobom očierňuje jeho osobu, aby minimalizovala, alebo znemožnila jeho stretávanie sa s jeho dcérou D. (prípadne aj s D. nevlastným bratom maloletým V.). Odporca uviedol, že nikdy navrhovateľku fyzicky ani agresívne verbálne nenapadol, ani pred deťmi, ani keď boli sami, ani na verejnosti; nikdy sa jej nevyhrážal a nikdy ju neprenasledoval. Tieto obviňovania, účelové tvrdenia a fabulácie zo strany navrhovateľky začali

potom, ako ho vyhodila (nie ako ona tvrdí, že ho požiadala, aby odišiel) z bytu na ul. C. O. X, S. N. (kde dovtedy spoločne žili, viedli spoločnú domácnosť, starali sa spoločne o obidve deti t.j. D. aj jej bračeka mal. V.), a to prostredníctvom sms správy, pretože ju, podľa jej slov, nahnevala nečinnosť jeho matky, nakoľko vraj údajne nedodržala dohodu, o ktorej vedela len navrhovateľka. Vtedy prekvapivo a z nevysvetliteľných dôvodov zhrnula všetko čo sa jej javilo ako zlé z dovtedajšieho spoločného spoluzitia a odkázala ho na to, že nech si ide žiť radšej k matke. Vlastne doteraz nevie, prečo sa takýmto spôsobom rozišla. Ešte doteraz tam má odporca svoje osobné veci, keďže po sms si z bytu veci odniesť už nemohol. Odporca v rámci svojho odvolania uviedol, že odvtedy ho navrhovateľka postupne začala aktívne odstavovať od detí - s deťmi, resp. s D. sa stretáva sporadicky podľa nálady navrhovateľky. Spočiatku sa stretával s D. a aj s maloletým V., keďže ich má oboch rád a nechce ich „trhať od seba“, pravidelne 2 až 3 krát do týždňa, čo sa postupom času zhoršovalo, stávalo sa, a stáva sa to pravidlom, že navrhovateľka neberie telefón, alebo neodpovedá na SMS správy. Od začiatku roku 2023 mu navrhovateľka bránila stretávať sa s dcérou, z ktorého dôvodu bol nútený podať návrh na vydanie neodkladného opatrenia ohľadne stretávania sa s dcérou, pričom návrh podal dňa 24.3.2023 a bývalý Okresný súd Bratislava IV, ktorý vydal dňa 9.5.2023 uznesenie č.k. 14P/34/2023 - 81, ktorým nariadil neodkladné opatrenie a nariadil konkrétnu úpravu styku otca s maloletou, pričom toto im bolo doručené dňa 10.5.2023. Vo veci starostlivosti o mal. D. H. N. podala navrhovateľka návrh na úpravu rodičovských práva a povinností dňa 30.3.2023 na Okresný súd Bratislava IV; spis je vedený pod sp.zn. 14P/40/2023. A bohužiaľ, aj po vydaní a doručení neodkladného opatrenia ohľadne stretávania sa s dcérou, sa stretávanie realizuje veľmi sporadicky - podľa nálad navrhovateľky; v prípade, ak je D. chorá (aj keď je zdravá) neumožní mu navrhovateľka s ňou ani len telefonovať napr. cez viber alebo whatsapp (prípadne ju keď je chorá vonku kočikovať) a na jeho prosby, žiadosti ohľadne telefonovania alebo stretávania sa s dcérou nereaguje, alebo reaguje sporadicky - opäť podľa jej nálad. Od vydania neodkladného opatrenia sa s D. namiesto 13x krát stretol len 4x. Navrhovateľka podľa názoru odporcu zneužíva inštitút neodkladného opatrenia - zákaz priblíženia. Nie je žiadna obeť, koná len v snahe mariť jeho styk s jeho dcérou, čo je podľa jeho názoru jej primárnym úmyslom. Odporca má za to, že zo strany súdu došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a k informačnému deficitu pri zisťovaní a ustálení skutkových okolností prípadu. Súd prvej inštancie si osvojil tvrdenia navrhovateľky bez akejkoľvek verifikácie jej tvrdení; pričom stanovisko odporcu si súd mohol zistiť (aj v tomto prípade, keď sa poskytuje neodkladná ochrana - v čase od podania návrhu dňa 29.5.2023 do vydania rozhodnutia 22.6.2023) z konaní, na ktoré sa odvolávala navrhovateľka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tým, že by si pripojil spisy Mestského súdu Bratislava II, sp.zn. 14P/40/2023, sp.zn. 14P/34/2023 (predtým Okresného súdu Bratislava IV), kde odporca popisoval vzťahy medzi nimi a vyjadroval sa aj k údajným navrhovateľkou tvrdeným fyzickým a slovným atakom, ktoré od začiatku odmieta. Súd prvej inštancie rozhodol výhradne na základe jednostranne formulovaného opisu skutkového stavu zo strany navrhovateľky a z dôkazov ňou doložených a to konkrétne lekárske správy o ošetrovaní navrhovateľky, kde navrhovateľka uviedla subjektívny popis, ako k poraneniám došla, ktoré lekári len zapísali bez tohto, aby zisťovali ako k poraneniu navrhovateľka naozaj prišla a oznámenia na polícii, kde je len uvedené, že navrhovateľka podala oznámenie (matka na polícii udávala tiež len jej subjektívny popis udalostí). Oznámenia sú preto len dôkazom o tom, že matka urobila oznámenie na polícii a nie o tom, že sa to naozaj stalo, alebo že uvedené spôsobil on. K jednotlivým navrhovateľkou tvrdeným zraneniam a incidentom, ktoré absolútne odmieta, a na ktoré súd prihliadal pri rozhodnutí o návrhu navrhovateľky, odporca uviedol nie je pravda, že navrhovateľku slovné a fyzicky napádal, a to ani v tehotenstve. K uvedenému zraneniu odporca uviedol, že je vymyslené. Je šokovaný z toho, čo navrhovateľka tvrdila u lekára v roku 2020, kedy bol presvedčený, že žijú v peknom harmonickom vzťahu. Ak by po nej naozaj hodil - pollitrový porcelánový hrnček, tento by jej nemohol spôsobiť tržnú ranu - mohla by mať maximálne pomliaždeniny alebo modriny; nevie však kde k tomuto zraneniu navrhovateľka došla, ale on jej ho určite nespôsobil. Navrhovateľka k tomuto údajnému incidentu uviedla, že nechcela situáciu riešiť trestným oznámením, pretože bola krátko po pôrode, pričom stále pretrvávali jej zdravotné problémy, mala doma niekoľkokomesačné dieťa, ktoré dojčila a starala sa aj o staršieho syna V. S týmto jej pohľadom na ich spoločný život v tomto období nesúhlasí, pretože pred a po narodení ich dcéry D. prežívali krásne obdobie ich vzťahu; preto to navrhovateľka v tom čase nemohla riešiť trestným oznámením. Bolo to aj obdobie Covidu, kedy najskôr bol doma kvôli prekážkam v práci na strane zamestnávateľa, neskôr bol na rodičovskej dovolenke. Postupne výmeny názorov prerastali do vzájomných hádok, čo ich vzťahu neprospievalo, vytrácala sa z neho neha. Ale aj napriek tomu, dokázali fungovať v jednej domácnosti a vychovávať spoločne dve malé deti. Odporca má za to, že o svoju dcéru, ako aj o jej nevlastného brata, sa vždy vedel vzorne postarať, obe deti od malička prebaľoval, v noci, ak sa zobudili im chodil zalievat' dojčenské umelé mlieko, v rámci bežného dňa pripravoval raňajky alebo večere, obedy zväčša

varila navrhovateľka, no s varením problém nemá ani on, rôzne desiaty či olovranty v podobe ovocia, zeleniny alebo chlebíku, s deťmi ako rodič riadne fungoval, staral sa o ich základnú hygienu, obliekal ich, trávil s nimi čas hraním sa aj náučnou formou, chodieval s nimi von, na detské ihrisko, aj v prípadoch, kedy navrhovateľka nebola aktuálne z rôznych bežných dôvodov prítomná. Tým, že bol na rodičovskej dovolenke s D. a vyše roka z dôvodu prekážok na strane zamestnávateľa doma, trávil veľmi veľa času s deťmi, hlavne v rannom detstve so svojou dcérou (a vlastne rovnako predtým, keď bol v tom istom veku aj s maloletým V.). Keď nepracoval maloletého V. pravidelne ráno pred prácou vodieval do škôlky, po odnesení V. sa hrával s D. doma, trávil s ňou čas vonku, alebo ju pravidelne vozil v kočiku aby cez obed zaspala. Časté boli aj prechádzky s deťmi spojené s venčením psov navrhovateľky. Takmer každý deň obe deti uspával, často čítal aj rozprávky na dobrú noc, počkal kým obe deti zaspia. Tým, že navrhovateľka mala po oboch pôrodoch problém s chrbtom, vždy ak to situácia dovoľila a ja on sa ráno nikam neponáhľal, vstával ráno s oboma deťmi, aby sa mohla navrhovateľka vyspať, pretože sa sťažovala na rôzne druhy bolestí a nespavosť, opodstatnene. K tvrdeniam navrhovateľky ohľadom jednotlivých incidentov odporca uviedol, že tvrdenia navrhovateľky sú nepravdivé. Nie je agresívny, neničil zariadenie bytu (dvere do detskej izby, kuchyne, kúpeľne, panvicu, poháre), nepichol nôž do stola, nepoškodil vchodové dvere od bytu; v takom stave bol byt už vtedy, keď sa do neho prisťahoval. Niektoré veci sa snažil dať do užívania schopného stavu menšou opravou. Keď sa pýtal, prečo je byt v tak zlom stave, sama navrhovateľka mu povedala, že tieto škody spôsobil jej strýko, ktorý bol viackrát trestne stíhaný, keď ešte v byte býval s jeho rodičmi, ktorým ubližoval. Ale čo navrhovateľka však v tejto súvislosti opomenula uviesť je, že nové vstupné dvere do bytu financoval on, tak isto ako financuje (na svoje meno si zobral spotrebný úver) novú kuchynskú linku so spotrebičmi, a rovnako aj sedačku do obývacej izby; že on investoval finančné prostriedky do rodiny (tak to stále vnímal) - do bytu, ktorý nevlastní, pre zlepšenie ich spoločného bývania a ešte aj teraz, spláca úver, ktorý si za týmto účelom zobral, pričom tam už od februára 2022 nebyva. Rozbité sklo na vchodových dverách v bytovom dome (kde žijú rodičia navrhovateľky) spôsobila navrhovateľka, ktorá týmito dverami, v snahe vyvolať medzi nimi konfrontáciu, chodila von a dnu a opakovane nimi trieskala zakaždým, keď do brány vošla alebo vyšla; a keď išiel za ňou dnu, snažila sa ho dverami udrieť, dvere mu buchli do rúk keď si chránil hlavu, sklo na dverách nevydržalo a prasklo. Fotografie, ktoré navrhovateľka označuje ako dôkazy jeho údajnej agresie, nepreukazujú jej tvrdenia; z fotografie rozbitého skla na vchodových dverách nevyplýva jeho údajná agresia. Vyplýva z nej len to, že sklo na vchodových dverách bolo rozbité. Z fotografie interiérových dverí, poškodených v strednej hornej časti dverí, z fotografie interiérových dverí, poškodených v strednej časti dverí, z fotografie vchodových dverí do bytu, poškodených v spodnej pravej časti pod kľučkou, z fotografie poškodenej skrinky, z fotografie poškodenej panvice nevyplýva, že ich poškodil, nevyplýva z nich ani jeho údajná agresia. Vyplýva z nich len to, že tieto veci boli poškodené. K podanému oznámeniu na polícii zo dňa 11.6.2022, kde navrhovateľka uviedla, že odporca na čerpacej stanici údajne kopol nohou do jej auta, čím jej spôsobil preliačtinu odporca uviedol, že toto nie je pravda. K tomuto podaniu navrhovateľky na OR PZ v Bratislava IV, zo dňa 11.6.2022 bol riadne vypočutý, v deň daného incidentu bola práve navrhovateľka tá, ktorá za ním išla až na benzínovú pumpu, kde úmyselne do neho udrela dverami vozidla. Na vozidle jej nevznikla žiadna škoda, čo preukázal pri podaní vysvetlenia službu konajúcej policajtky na fotografiách navrhovateľkinho auta a okrem toho v čase jeho výpovede v policajnom protokole zo záznamu navrhovateľkinho podania, je jasne uvedené, že si nenárokujú žiadnu škodu na majetku. Z tohto dňa má vyhotovený videozáznam, pri odchode z čerpacej stanice, na ktorú sa navrhovateľka opakovane vracala a celé to začalo tak, že ona sledovala jeho, keď si šiel na pumpu kúpiť cigarety, zastala za stojanom, nešla na predajňu čerpacej stanice a ani nečerpala PHM do vozidla, v ktorom bola, prišla s úmyslom ho vyprovokovať. Už jej stíhacia jazda, pred tým ako odbočil na danú čerpaciu stanicu, šla v ľavom pruhu, keď zistila, že spomaľuje, strhla za ním auto cez dva plus odstavňý pruh cez zebru na pumpu. Pri odchode ho nechala predbehnúť, naznačila, že odbočuje vpravo, akonáhle ju predbehol prešla cez plnú čiaru späť za ním a sledovala ho asi ešte 5 km. Tvrdenie navrhovateľky „odporca vážnejšie napadol navrhovateľku aj dňa 17.6.2022, kedy navrhovateľka mala otras mozgu potom, čo ju odporca (v prítomnosti maloletých detí) fyzicky napadol v aute, kde ju opakovane udieral päťou od hlavy. Ďalšie ataky sa odohrali v decembri 2022, kedy odporca aj s maloletými deťmi obmedzoval na parkovisku pred školou maloletého v ten istý mesiac odporca navrhovateľku napadol v cukrárni opätovne za prítomnosti detí“. Odporca uviedol, že je nepravdivé aj toto navrhovateľkine tvrdenie; a toto absolútne odmieta. Práve naopak, navrhovateľka bola tá, ktorá pred deťmi, ktoré sedeli v aute, prišla do miesta jeho bydliska, správala sa nekorektne provokačne a práve navrhovateľka napadla jeho pred deťmi, čoho dôkazom bol aj predložený video záznam pri podaní vysvetlenia na ORPZ. Nevie ako navrhovateľka došla k nejakému poraneniu hlavy, ale on, ako už vyššie uviedol, odmieta jej tvrdenie, že ju napadol on. Z navrhovateľkou predloženej lekárskej

správy zo dňa 18.6.2022 vyplýva, že mala povrchové poranenie vlasatej kože hlavy - druh poranenia bližšie neurčený. Jej subjektívne vyjadrenie zapísané lekárom v správe je nepravdivé, vymyslené. K uvedenému chce uviesť len toľko, že po menej ako po týždni po údajnom navrhovateľkou tvrdenom napadnutí odovzdali obe deti jeho rodičom na chalupe, a v byte, v ktorom t.č. žije navrhovateľka s deťmi, si s navrhovateľkou užili príjemné intímne chvíle. K spomínaným, nekonkretizovaným tvrdeniam navrhovateľky, o údajných napadnutiach v decembri 2022 uviedol, že tieto sú nepravdivé. Keďže sú len všeobecné, nešpecifikované, nemôže sa k nim vyjadriť. Nepravdivé je aj tvrdenie navrhovateľky, že nejakým spôsobom telom bránil navrhovateľke odísť z parkoviska (dňa 9.12.2022). Celý tento nezmysel je opäť vykonštruovaný navrhovateľkou s cieľom poškodiť odporcu. Tento incident videla z okna bytu, jeho sestra, O. N.Á.. Nepravdivé je aj tvrdenie navrhovateľky, že ju napadol v cukrárni za prítomnosti maloletých detí. K údajnému incidentu v cukrárni N. na H. X. zo dňa 10.12.2022, kde podľa tvrdenia navrhovateľky mal túto napadnúť uvedie iba to, že k danej veci bol príslušníkmi PZ na mieste vypočutý aj personál cukrárne, ktorý tvrdenia navrhovateľky nepotvrdil. Rovnako k tomuto údajnému incidentu bola podať vysvetlenie na ORPZ aj jeho mama, M. N., ako svedok, ktorá tiež potvrdila to, že k žiadnemu fyzickému napadnutiu z jeho strany neprišlo. Od tohto údajného napadnutia v cukrárni dňa 10.12.2022 navrhovateľka s ním absolútne nekomunikovala ohľadne detí, nedvíhala telefóny a neodpisovala na sms správy. Až dňa 23.12.2022 v neskorých hodinách zavolała, ako vymenená, a začala s ním riešiť vianočné darčeky pre deti. Dňa 25.12.2022 s deťmi strávil celý deň, večer, keď deti uspal, chcela s ním navrhovateľka (ktorá na neho volala policajtov, ktorá tvrdí, že sa ho bojí a že má strach vychádzať na ulicu) tancovať, na čo jej povedal, že potrebuje čas, že sa nevie potom všetkom (čo mu nadávala, zavádzala, a klamala, potom volala na neho policajtov) tak rýchlo prepnúť. Povedal, že ak majú ich vzťah zachrániť, že by bol rád, keby mu pri komunikácii nenadávala a na neho nekričala. Skončilo to tým, že navrhovateľka ho začala častovať výčitkami, začala na neho zvyšovať hlas a preto z bytu, kde obe deti spali, radšej odišiel. Ani tento fakt navrhovateľku nezaujímal a vybrala sa z bytu na ulicu za ním, hodinu na neho vyvíjala citový nátlak, prechádzala raz k nemu, raz od neho zatiaľ, čo deti spali samé v byte, čo ju (keď ju na to upozornil) vôbec netrápilo, tak z miesta odišiel. V daný večer jej ešte navrhoval spoločnú návštevu jeho starých rodičov, čo bola rodinná tradícia, ktorú dňa 26.12. dodržiavali ešte pred tým, ako sa im narodila dcéra, na čo mu odpovedala, že keď je to takto, ona nejde medzi celú jeho rodinu. Na čo jej povedal, že jeho babka s dedkom by sa potešili, keďže dlho nevideli deti a že sú Vianoce. Povedala, že možno neskôr cez sviatky, keď tam nebudú všetci. Navrhoval jej, že teda ani on 26.12.2022 k starým rodičom nepôjde, že počká na nich a pôjdu tam spolu. Trvala na tom, aby tam išiel 26.12.; tak nakoniec išiel. Cesta k jeho starým rodičom trvá cca 50 minút, celú cestu mu po telefóne vulgárne vyčítala aký je zlý, vulgárne nadávala na jeho rodinu atď. Aj napriek tomu bola dňa 30.12.2022 skoro celý deň s deťmi na chalupe jeho rodičov a to už sa nešťítila ich rodiny, na ktorú tak štyri dni predtým vulgárne nadávala - bola tam oslava pri príležitosti narodenín jeho otca. V ten deň mu ešte povedala ako ho má rada a ako by chcela aby bol s nimi. Tvrdenie navrhovateľky, že ju odporca napadol dňa 14.1.2023 (že ju údajne kopol do chrbta), je výmysel, toto tvrdenie absolútne odmieta, nič také sa nestalo. Odporca k tomuto incidentu uviedol, že dňa 14.1.2023 bol s deťmi, kedy na neho, po pol dni strávenom s deťmi a navrhovateľkou, navrhovateľka začala bezdôvodne teatrálné kričať pred deťmi. Svojho syna maloletého V. zobrala bosého na chodbu pred byt, v byte ma s plačúcou dcérkou, ktorá sa bála navrhovateľkinej scény zamkla, a asi po pol hodine prišla s privolanou policajnou hliadkou. Ani na výzvu hliadky navrhovateľka neprestala robiť prehnané scény. Dcérka k nej ísť nechcela, bála sa jej a skrývala sa v jeho náručí. Ako už uviedol, k žiadnemu fyzickému napadnutiu navrhovateľky z jeho strany nedošlo. Túto skutočnosť navrhovateľka nepreukázala; nepriložia k jej návrhu žiadne dôkazy na preukázanie tohto tvrdenia. Okrem toho odporca poukázal na to, že navrhovateľka má problémy - bolesti chrbta (čo v návrhu aj sama potvrdila) - už od pôrodov detí a vždy na to bral ohľad. Nič také, čo popisuje navrhovateľka, by jej neurobil. K podanému oznámeniu na políciu zo dňa 6.2.2023, kde navrhovateľka uviedla, že ju mal ťahať za oblečenie pri presune z ihriska na plaváreň, odporca uviedol, že toto nie je pravda. Poukázal na to, že bolo takmer mesiac po tom, čo naposledy videl deti, navrhovateľka mu nedvíhala telefón, neodpisovala na správy, maximálne ho ignorovala, on chcel byť s deťmi a keď prišiel z práce, zaparkoval vedľa detského ihriska, ktoré má priamo pred domom a uvidel V., ako sa na ňom hrá, prišiel tam. Deti ho uvideli, tešili sa, no navrhovateľka im nedovolila sa k nemu ani priblížiť, malinkú zobrala na ruky a malého ťahala za bundu smerom na plaváreň v škole. Celú cestu k plavárni (cca 50m od ihriska) ju prosil aby to nerobila, aby od neho tie deti netrhal a nespôsobovala deťom stres, len nech ho nechá sa s nimi chvíľu zahrať; skončilo to tak, že deti vzala do plavárne a zavolała na neho policajtov. Odporca uviedol, že navrhovateľku fyzicky nenapadol, a preto nemohli byť pri tom maloleté deti! Tvrdenie matky, že k údajnému incidentu došlo aj dňa 9.2.2023, kedy ju mal opätovne prenasledovať a aj ju fyzicky napadnúť, vulgárnej jej nadávať a udrieť ju po hlave, lebo sa jej snažil zobrať mobil, nie je

pravdivé. K čestnému vyhláseniu pani F. W. uviedol, že jej tvrdenia, že navrhovateľku udrel po hlave v bráne bytového domu, sú nepravdivé. Čestné vyhlásenie pani W. je veľmi všeobecné bez uvedenia konkrétnych skutočností, ktoré videla a počula; tvrdí, že sa odporca k navrhovateľke správal nevhodne, nakoľko tam boli prítomné štyri deti, ale neuviedla ako nevhodne sa správal (nevím, čo je podľa pani W. nevhodné správanie). Vo svojom vyhlásení uvádza, že videli a počuli niekoľko vulgárnych nadávok - ale neuviedla kto z nich dvoch ich hovoril. Uviedla, že navrhovateľku udrel po hlave, čo nie je pravda, len sa načiahol rukou, aby jej zobral okuliare. Určite navrhovateľku neudrel. Toto čestné vyhlásenie namieta, je neurčité, a preto žiada túto svedkyňu vypočuť; súhlasil by aj s tým, aby si priebeh tohto údajného incidentu pozreli z kamerových záznamov, keďže pani W. tvrdila, že existujú. K správe Centra poradenstva a prevencie, T. X, XXX XX N., odporca uviedol, že informácie o situácii v rodine malo toto centrum jednostranne podané výlučne zo strany navrhovateľky; ako je vyššie uvedené, tvrdenia o tom, že niekoľkokrát fyzicky napadol navrhovateľku je klamstvo. K vytvoreniu celkového obrazu skutkového stavu - rodinnej situácie CPP neurobilo pohovor aj s odporcom, preto takého stanovisko považuje odporca za neobjektívne a z tohto dôvodu za nepoužiteľné. Okrem toho je podľa odporcu až zarážajúce konštatovanie psychológa CPP (?) v správe: „D. X. A. S. A. Z. V. P. G. W. O.. V. A. A. Z., G. Z. X. D. P. / . Ú. V. po A. A.. S. V. P. Z. G. S. Z. O.. “ Pričom neuviedli, čo presne D. uvádzala (ako sa presne maloletá D. vyjadrila), kde údajne mal odporca navrhovateľku kopať, ako konkrétne verbalizoval túto situáciu mal. V.. Dokonca tento údajný fyzický atak nepopisuje takýmto spôsobom ani samotná navrhovateľka. Uvedené stanovisko je spísané čisto v rovine všeobecnej. Dokonca je tam uvedené, že D. opakovane prehráva situáciu ako odporca kopal do navrhovateľky - na ulici, na ihrisku, všade aj pred cudzími ľuďmi, čo netvrdí ani sama navrhovateľka!!! Z reakcií detí v stanovisku uvedených je evidentné, že navrhovateľka deti tesne predtým, ako prišli na pohovor, ovplyvňovala a usmerňovala, čo majú pred pracovníkmi Centra poradenstva a prevencie tvrdiť a deti to, podľa názoru odporcu, začali rozprávať hneď, ako tam vstúpili, aby náhodou niečo nezabudli povedať, aby sa na ne navrhovateľka potom nehnevila. Položme si otázku, hovorilo by takéto veci dieťa po viac ako 2 týždňoch od údajného incidentu pred cudzími ľuďmi v cudzom prostredí hneď ako vstúpia dovnútra? Z uvedených dôvodov odporca namieta stanovisko CPP; takýto prístup (vydanie stanoviska na základe informácii od jedného rodiča) zo strany CPP považuje za neprofesionálny. Tvrdenie navrhovateľky „Výbuchy zlosti a agresivita otca aj počas trvania vzťahu pritom neboli ojedinelé. Navrhovateľka pritom zdôrazňuje, že išlo o opakované správanie odporcu v priebehu rokov 2020 - 2022 a nie o jednorázovú záležitosť (fotografie rozbitého zariadenia v byte aj s dátumami prikladáme v prílohe návrhu). Agresívne správanie odporcu sa tak prejavovalo dlhodobo a to aj v čase, keď sa navrhovateľka snažila udržať rodinu pohromade a žila s odporcom v spoločnej domácnosti. Z uvedených skutočností je zrejmé, že odporca má dlhodobý problém s agresívnym správaním, ktoré nie je ochotný a schopný riešiť.“ odporca odmieta. Je nepravdivé. Ide o všeobecné tvrdenia, bez predloženia akýchkoľvek relevantných dôkazov. Tieto tvrdenia navrhovateľky majú navodiť dojem, že je dlhé roky agresor; a to je neprípustné. K vytvoreniu si obrazu o tom, kto je agresor, odporca uviedol, že napr. počas roku 2022 navrhovateľka 2 krát prišla za ním do garáže na N. X., v N., kde si opravoval auto, kde mu pred cudzími osobami urobila výstup, vulgárne mu nadávala, udierala do jeho auta päťou, kričala po ňom a ani po vyzvaní majiteľom garáže nebola ochotná z jeho nehnuteľnosti odísť. Druhý krát, presne dňa 31.12.2022 prišla do garáže opäť, no tento krát s deťmi v aute, navrhovateľkina scéna nadávky a krik sa opakovali (čestné vyhlásenie majiteľa garáže). Políciu navrhovateľka zvykne volať omnoho častejšie. Neustále bezdôvodne privolaní príslušníci PZ by vedeli dosvedčiť, že práve navrhovateľka bola tá, ktorá sa ani po ich príchode nedokázala uklasovať a situáciu naďalej vyhrocovala, vtedy často krát dcérka skrytá v jeho náručí si zapchávala uši a bála sa kriku vlastnej matky. Navrhol preto, aby si súd vyžiadal od príslušného oddelenia OO PZ v Bratislave IV, odbor poriadkovej polície Bratislava IV, obvodné oddelenie PZ Bratislava - Karlova Ves, Matejkova 5, Bratislava informáciu o tom, koľko oznámení bolo zo strany navrhovateľky na neho podaných, čoho sa týkali a ako boli tieto oznámenia vybavené. K ďalším dôkazom doloženým navrhovateľkou, ktoré majú preukazovať dôvodnosť jej návrhu odporca uviedol, že fotografie opuchnutej tváre navrhovateľky buď vôbec alebo dobre vidno údajné zranenie; ak naozaj ide o nejaké zranenia tak tieto jej on nespôsobil, pretože, ako už vyššie uviedol, navrhovateľku fyzicky nenapadol. Z návrhu navrhovateľky nevyplýva, ako tie-ktoré údajné zranenia doložené na fotografiách vznikli. Vzhľadom na to, že navrhovateľka má intoleranciu na určité potraviny, ako laktóza, histamín, ktoré však aj napriek tomu konzumuje, už počas ich spolužitia sa jej takéto opuchy tváre alebo iných častí tela, rúk, alebo brucha stávali pomerne často (doteraz si nedáva pozor na to, čo zje). Fotografia jeho stojaceho v byte, bola vyhotovená navrhovateľkou v čase, keď po ich rozchode, ešte stále mal kľúče od bytu, v ktorom žili, v ten večer kričala v telefóne, keď sedel doma u rodičov, že mu žiadne jeho osobné veci, ktoré si od nej pýtal, nedá a láskavo nech jej vráti kľúče od bytu jej mamy, v ktorom žije. Išiel preto za navrhovateľkou vrátiť jej kľúče. Na jeho prekvapenie zopár málo vecí už mal vyhodnených

pred dverami bytu. Pretože u rodičov žiadne veci nemal, nakoľko viac rokov býval s navrhovateľkou v byte jej matky, odomkol byt, vošiel dnu, na čo navrhovateľka zapla svetlo a začala na neho kričať na chodbe. Keďže vo vedľajšej izbe spali deti, tak ju prosil slovami aj gestom (čo vidno na fotke), nech je ticho, nech nezobudí deti a nevytvára im zbytočný stres. Neprestala, tak z bytu vyšiel, ako zakaždým keď sa hádali; keď sa po pár minútach vrátil, tak ako to robil vždy, v domnení, že už kričať nebude, navrhovateľka predtým z vnútornej strany vstupných dverí do bytu úmyselne postavila labilný botník, ktorý pri otváraní dverí spadol a rozpadol. Toto celé zo schodiska v bytovke videla a počula jeho mama. Keď sa hádali, lebo nepozná pár, ktorý sa neháda, viac krát pre klud v rodine resp. pokoj v nočných hodinách a keďže vie, že navrhovateľka, sa tak ľahko ukludniť nedá, opustil byt na nejaký čas, aby obaja mali priestor sa ukludniť a vyprchali vášne, zakaždým, ešte ani nevytrčil päty z bytu, mu už volala alebo písala sms správy s citovým vydieraním, že ak teraz odíde, už sa nemusí nikdy vracieť, niekoľko krát mu vzala kľúče a išla za ním na ulicu von z bytu, v ktorom nechala spať deti samé. Tvrdenia navrhovateľky o tom, že sa s ním odmietala stykať z dôvodu jeho agresívneho správania sú lož. Odporca následne v rámci podaného odvolania popísal dátumy a časy realizácie stretnutí s maloletou dcérou, pričom poukázal na to, že navrhovateľka nedodríava ani vydané neodkladné opatrenie. V tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že súd v konaní o vydaní neodkladného opatrenia síce vyhovel jeho návrhu na stretávanie sa s dcérou ale takmer v plnom rozsahu tak, ako to navrhovateľka navrhovala v jej vyjadrení zo dňa 4.5.2023 k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia; sama navrhovateľka navrhla rozsah stretávania, s ktorým sa súd stotožnil a aj napriek tomu navrhovateľka stretnutia marí. K tomu ako navrhovateľka nerešpektuje vykonateľné neodkladné opatrenie (vykonateľné dňa 10.5.2023) ohľadne jeho stretávania sa s D. a pre vytvorenie si súdom obrazu, kto je v ich vzťahu agresor, kto koho šikanuje a kto sa prejavuje neprijateľným a nevhodným správaním, a či sa naozaj navrhovateľka aj v reálnom živote správa tak, že je jej duševná a fyzická integrita ohrozená, poukázal odporca na ich mailovú komunikáciu. Odporca má za to, že z uvedenej komunikácie, ktorú voči nemu navrhovateľka vedie jasne vyplýva, že jej spôsob vedenia komunikácie je povýšenecký, rozkazovačný a nátlakový, tak isto z jej správania vyplýva, že jeho a jeho rodinu chce odstaviť od detí silou mocou. Má za to, že takýto postoj matky je vlastne snahou matky likvidovať dieťaťu pozíciu vlastného otca. Okrem toho má odporca za to, že z vyššie uvedenej komunikácie nevyplýva, že navrhovateľka je obeť a on je agresor, alebo že jeho nevhodným správaním je ohrozená jej fyzická a psychická integrita! Odporca poukázal aj na to, že navrhovateľka zverejňuje na sociálnych sieťach vulgarizmy nepriamo adresujúce jeho rodine. Nie je pravdivé ani tvrdenie navrhovateľky v návrhu, že majú deti z neho strach, že sa boja ísť na ihrisko, von, na ulicu alebo do školy, pretože ich bude prenasledovať a napádať. Deti sa ho neboja; vždy keď ho vidia tak mu kývajú, dcérka mu posielala vzdušné pusinky, usmievajú sa, keď sa stretnú osobne tak ho vyobímajú. Po celý čas sa navrhovateľka snaží umelo vyvolať dojem, že on je ten zlý a ona tá ukrivdená, ublížená, čo však nie je pravda, len umelo zneužíva systém, aby sa jej podarilo ho odtrhnúť od detí, resp. jeho dcérky a nevlastného syna, ktorých manipulujú spolu s jej matkou proti nemu a jeho rodine. Odporca v rámci svojho odvolania podrobne popísal svoj pozitívny a vrúcny vzťah k obom deťom a to ako sa neho deti tešia. Odporca na dôvody navrhovateľky, ktorými odôvodňuje sledovanie jej osoby uvádza, že navrhovateľka v tomto konaní v jej návrhu na vydanie neodkladného opatrenia netvrdila, že pred vydaním neodkladného opatrenia o úprave styku s D., ju sledoval t.j. neuviedla nič konkrétne, a preto súd nemohol mať v tejto súvislosti osvedčené jeho údajne dlhodobé sledovanie a ani jeho údajné neprípustné správanie. Z akých skutočností mal súd prvej inštancie tieto jeho závery osvedčené, a ako tieto závery vyplývajú z dôkazov, na ktoré sa v tejto súvislosti súd odvoláva - z potvrdení o oznámení navrhovateľky na polícii? Napadnuté uznesenie je z týchto dôvodov nepreskúmateľné a zmätočné. Odporca uviedol, že navrhovateľku nesleduje, nevyhľadáva. Keďže bývajú od seba len dve ulice je viac ako pravdepodobné, že sa náhodne stretnú. V tomto prípade je dodržiavanie zákazu priblíženia na 50 metrov veľmi komplikované až nemožné, keďže sa obaja pohybujú v rovnakej lokalite, napr. detské ihrisko je cca 50 m od bytovky, v ktorej býva a tak isto 50 m od školy, ktorú mal. V. navštevuje. Určenie nepribližovania sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov je nereálne a neprijateľné, lebo je to vzdialenosť, v ktorej sa môžu bežne kedykoľvek stretnúť. Akúkoľvek audiovizuálnu dokumentáciu, ktorú si vytvoril, vytváral len preto, aby dokázal vyvrátiť navrhovateľkine tvrdenia a klamstvá, a navrhovateľkinu manipulatívnu hru s podozrivo veľmi častými chorými deťmi alebo jej samej, kedy zruší súdom stanovený termín, ale ona po sídlisku s údajne chorými deťmi chodí bez problémov. Bez dôkazov by tieto skutočnosti preukázať súdu nevedel. Tak tomu bolo aj v navrhovateľkou spomínané dni, kedy napr. 25.5.2023 cestou z domu na MHD zastávku O., cestou do práce, prechádzal popred školu, pretože to je najkratšia cesta k spomínanej zastávke, keď si všimol navrhovateľku, že ide zaviesť V. do školy, v ten deň sa odporca mal s dcérou stretnúť, čo mu na poslednú chvíľu zrušila, pre údajnú chorobu; v celkom chladnom počasí išla odvieť maloletého V. cca

200 metrov od zaparkovaného auta do školy, tak čakal opodiaľ, aby neprišiel do konfrontácie; dcérka sedela za ten čas zamknutá v zaparkovanom aute. Dovolil si tento fakt zdokumentovať nahratím video záznamu. Podobný prípad sa stal tiež dňa 18.5.2023 kedy mu tvrdila, že sú chorí a že sa s dcérkou nemôže stretnúť dňa 20.5.2023 a cestou z domu, keď sa bol naobedovať, ich stretol, sa prechádzať po sídlisku. Práve navrhovateľka je tá, ktorá, keď sa v jedno ráno pred ôsmou miňali autami, on smerom hore domov, navrhovateľka smerom dolu do školy s V., sa táto niekde musela otočiť a ísť za ním, pretože keď firemným autom zaparkoval pred domom a asi 10 min ešte pracoval v aute na notebooku, si pri vystupovaní všimol navrhovateľku stojacu opodiaľ na ulici, ako si ho fotí a natáča. Keď podišiel bližšie k nej, zaradila rýchlosť a s malou v detskej sedačke odišla preč. Zastala o 10 metrov ďalej, prišiel za ňou, v tom čase jej písal, večer pred tým, či nechce domáce vajíčka od jeho babky, pre ňu a deti, na čo potom odišla ešte ďalších 20 metrov, keď sa otočil, že ide domov, zrazu sa otočila aj ona a išla smerom k menu. Ďalšíkrát, už si presne ani nepamätá, v ktorý deň v tom istom mesiaci sa to stalo, bol počas výkonu svojho povolania z opačnej strany školy, z ulice O., cca 40 metrov od spomínanej zastávky MHD zaparkovaný firemným vozidlom za účelom návštevy zákazníka (pracuje ako obchodný poradca pre spoločnosť HILTI, ktorej zákazníkom sú stavebné firmy), ktorý zo zadnej strany budovy školy zatepľoval plaváreň, na obchodnom stretnutí. Keď z neho odišiel a nastúpil do firemného auta, videl v spätnom zrkadle navrhovateľku ako si ho fotí z diaľky. Čiže nie on je ten, ktorý niekoho sleduje, ale navrhovateľka je tá, ktorá ho vyhľadáva a dokumentuje si ho, dokonca aj pri výkone jeho povolania; po doručení napadnutého neodkladného opatrenia pochopil aj prečo. Vo večerných hodinách bola veľa krát videná, ako sa pred jeho domom preváža pomaly autom, aby sa presvedčila, či je odporca doma; často krát kvôli tomu kontaktovala aj jeho mamu. Odporca taktiež uviedol, že podobné scenáre s navrhovateľkou zažíval, ešte keď spolu žili. Na začiatku vzťahu, ešte keď jej ex partner, otec mal. V., žil v byte v F., na Ž.Č. X., sa (navrhovateľka a on) veľmi často prevážali vo večerných hodinách so spiacim V. v detskej sedačke. Na otca mal. V. si tiež vymýšľala podobný setup, akoby cez kopirák, že ju fyzicky napádal, z jej rozprávania si tiež pamätá tú istú story o oslave narodenín V., ktorá skončila zapichnutým nožom, no na rozdiel od jeho prípadu bol zapichnutý v sedačke, tak isto ako na odporcu aj na neho volala veľa krát políciu, a bola podávať, dnes už to vie, vtedy bol slepý, nezmyselné oznámenia na ORPZ v Dunajskej Lužnej, boli to roky 2016 až 2018. Takisto mu bránila, stretávať sa so synom, tak isto aj po vydaní súdneho rozhodnutia si vymýšľala choroby dieťaťa, aby nemuselo prísť k stretnutiu otca s maloletým V.. V čase, keď spolu žili sa často krát stávalo, že plytko oklamala otca mal. V., že je malý chorý, aby sa vyhla stretnutiu, lebo ako tvrdila „Ja na neho nemám náladu!“ Pričom v tom čase boli spoločne všetci traja na výletoch, alebo na chalupe u jeho rodičov. K tvrdeniu matky, že ju 16.5.2023 čakal dolu pred domom v aute, podľa doloženej fotografie jeho osoby v motorovom vozidle zn. V., aby zistil a videl kedy údajne idú do školy uviedol, že to nie je pravda. V ten deň bol navštíviť materskú školu G., za účelom podpisu prihlášky dcérky do tohto zariadenia, termín podpisu bol dohodnutý so zástupkyňou podľa mailu na 7:20 hod. (matka ho o to prostredníctvom mailu požiadala). Fotografia zachytávajúca ho v čase 7:33 hod. sediaceho v aute s notebookom na kolenách hovorí len o tom, že tesne po podpise dokumentov v škôlke mu volal zákazník a dožadoval sa okamžitého zodpovedania istých otázok, ku ktorým potreboval práve notebook, na ktorom hľadal odpoveď na dopyt od zákazníka. Hneď po tom, parkovisko medzi škôlkou a bytovkou, kde t.č. žije navrhovateľka s deťmi (vzdialené 15 metrov od seba) odišiel. Opätovne zdôraznil, že odmieta akékoľvek matkine tvrdenia o tom, že je tyran, že sa ho deti boja, že ju fyzicky napáda, alebo sleduje. Odporca uviedol, že napadnuté uznesenie o zákaze priblíženia bolo odporcovi doručené dňa 24.7.2023, v ktorom na základe návrhu matky bolo rozhodnuté, že súd ukladá odporcovi povinnosť nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, s výnimkou účasti odporcu na súdnych konaniach, konaniach pred orgánmi verejnej správy, na ktoré bude odporca predvolaný a počas realizácie styku odporcu s maloletou D. H. N., D.. XX.X.XXXX v rozsahu určenom súdom. Už dňa 28.7.2023 navrhovateľka písala odporcovi mail, o presune stretnutia, ktoré sa malo konať dňa 29.7.2023 na nedeľu 30.7.2023 do Trenčína na rozprávkový festival (oznámila to odporcovi deň predtým). Odporca s tým aj súhlasil, avšak pre existujúce vykonateľné rozhodnutie o zákaze priblíženia po porade s právnikom, žiadal navrhovateľku, aby mu doručila čestné vyhlásenie s úradne overeným podpisom, že súhlasí so zmenou, a že je to na jej žiadosť. Vzhľadom na dôvody napadnutého rozhodnutia, kde súd uvádza, že mal za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľky, naplnenie hrozby ďalšieho násillia zo strany odporcu, poukázal odporca mailovou komunikáciou účastníkov. Vzhľadom na uvedenú mailovú komunikáciu - spôsobu komunikácie navrhovateľky s odporcom a aj z jej obsahu - si kladie otázku: bol dôvodne podaný návrh na zákaz priblíženia navrhovateľkou? Svedčí táto mailová komunikácia o strachu navrhovateľky z odporcu? Alebo skôr o jej svojvôli, manipulácii s odporcom a zneužívaní resp. šikanóznom výkone jej práva? Má za to, že v danom prípade nebola preukázaná, resp. osvedčená akákoľvek forma násillia páchaná zo strany

odporcu voči navrhovateľke. Navrhovateľka túto skutočnosť riadne neosvedčila, nepredložila žiadny dôkaz o nejakom relevantnom šetrení násilného správania sa odporcu. Samotné podanie oznámenia o spáchaní priestupku nie je riadnym osvedčením potreby nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia. Ani lekárske správy bez preukázania, že zranenia spôsobil odporca nie sú osvedčením o násilnom správaní sa odporcu voči navrhovateľke. Tvrdené násilné správanie sa odporcu sa zakladá iba na vyjadrení navrhovateľky bez relevantného a objektívneho podporenia inými skutočnosťami, a preto nebola naplnená základná zákonná podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 1 písm. h) CSP, a to existencia dôvodného podozrenia z násilia odporcu proti navrhovateľke. Odporca má za to, že neodkladné opatrenie preto nemalo byť nariadené. V tejto súvislosti poukázal na charakter, účel a predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 písm. h) CSP. Má za to, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď sa priklonil k jednostranným vyjadreniam navrhovateľky. Sám súd prvej inštancie v napádanom uznesení uvádza, že si je vedomý toho, že pre nariadenie predmetného neodkladného opatrenia musí mať súd za osvedčené dôvodné podozrenie z násilia na navrhovateľke, pričom on vychádza viac-menej len z vyjadrení navrhovateľky, ale ďalej v odôvodnení uvádza, že aj tak považuje nariadenie neodkladného opatrenia za dôvodné. Je neprípustné, aby súdne rozhodnutie bolo založené na tvrdeniach navrhovateľky a jej pocitoch. Domnievame sa, že nebola zo strany navrhovateľky dostatočne spoľahlivo osvedčená dôvodnosť bezodkladnej naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi stranami takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré by nasvedčovali tomu, že zo strany odporcu dochádza k agresívnemu fyzickému správaniu ohrozujúcemu jej telesné zdravie, či k psychickému ubližovaniu v podobe prenasledovania, fyzických útokov na navrhovateľku, vulgárneho nadávania navrhovateľke, ktoré by bolo spôsobilé ohroziť jej duševné zdravie. Pretože musí ísť o stav, ktorý neznesie odklad, nepostačuje len tvrdenie o páchaní násilia bez bližšieho zdôvodnenia. Navrhovateľka neosvedčila dôvodné podozrenie z násilia, hoci aj nepatrnej intenzity, ktoré majú dlhotrvajúci charakter, ale ani jediný prípad spáchania násilia dosahujúceho stupeň značnej intenzity, na základe ktorých skutočnosti by bolo možné dôvodné predpokladať pokračovanie v páchaní údajného násilia odporcom, alebo že navrhovateľka bude v blízkej budúcnosti vystavená násilnému útoku (správaniu) zo strany odporcu. Má za to, že neodkladné opatrenie nie je prostriedkom na riešenie bežných konfliktov bývalých partnerov vyplývajúcich z ich nezhôd a narušenia vzájomných vzťahov. Súd prvej inštancie konal svojvoľne, nerešpektujúc charakter a účel nariadeného neodkladného opatrenia a neodkladné opatrenie využil ako prostriedok na riešenie bežných konfliktov bývalých partnerov v prospech navrhovateľky. Súd prvej inštancie nemal k dispozícii ani jeden dôkaz o tom, že by sa odporca dopustil násilia voči navrhovateľke, naopak s odporcom popísaného skutkového stavu a z predloženej SMS a mailovej komunikácie (medzi navrhovateľkou a odporcom ohľadne vecí týkajúcich sa ich mal. dcéry D.), čestného vyhlásenia jednoznačne vyplýva rozkazovačný, nátlakový a šikanózny spôsob komunikácie navrhovateľky s odporcom, ktorý jej v jej požiadavkách, ustupuje. Matka je tá, ktorá odporcovi neprípustne diktuje kde sa má stretávať s mal. D., o tom, aký program bude mať odporca s dcérou, kedy sa s ňou stretne aj napriek vydanému vykonateľnému súdному rozhodnutiu. Samotná navrhovateľka nerešpektuje nielen vykonateľné neodkladné rozhodnutie vydané Okresným súdom Bratislava II, č.k. 14P/34/2023-81 (ohľadne stretávania sa mal. D. s odporcom), ale ani na jej návrh vydané neodkladné opatrenie o zákaze priblíženia č.k. 11C/43/2023-72, voči ktorému podal odvolanie (neubehol ani týždeň a už mení podmienky vydaného neodkladného opatrenia - mení termín stretnutia s dcérou oproti vydanému neodkladnému opatreniu-a keby odporca náhodou túto zmenu nechcel, tak by sa nestretol s dcérou ani v sobotu - súdom nariadený termín). O akom zásahu do osobnej integrity navrhovateľky súd prvej inštancie v napadnutom uznesení hovorí? Kto je obeťou v tomto prípade? Akému násiliu a bezprostrednej hrozbe je navrhovateľka vystavená? Ak by bol odporca taký agresor, tak by sa nemohlo stať, že by sa nemohol stretávať so svojim dieťaťom. Odporca považuje zásah súdu prvej inštancie do jeho práv za neprimeraný a riadne nezdôvodnený, pretože v dôsledku správania sa navrhovateľky po nariadení neodkladného opatrenia je evidentné, že navrhovateľka z jeho osoby nemá strach, a že neodkladné opatrenie zákazu priblíženia je účelové, pretože keď jej to nevyhovuje, sama ho nedodržiava. Odporca má za to, že súd prvej inštancie nedisponoval žiadnymi relevantnými dôkazmi, ktorými by vedel zdôvodniť svoje rozhodnutie a sám v odôvodnení priznal, že koná len na základe vyjadrení navrhovateľky. Okrem toho vzhľadom na fakt, že navrhovateľka a odporca žijú na jednom sídlisku, jeden od druhého o dve ulice ďalej, nie je možné dodržať odstup 50 metrov; je prirodzené, že v tak malom priestore sa budú stretávať. Navrhovateľka po nariadení neodkladného opatrenia nevykazuje znaky „týranej“ osoby pretože už 28.7.2023 odporcu opätovne manipulovala. V tejto súvislosti poukázal na to, že práve navrhovateľka odporcu a jeho rodinu verbálne napáda aj pred maloletými deťmi, v prítomnosti detí používa rôzne invektívy adresované odporcovi, a deťom stále rozpráva, že jej ubližuje a že odporca, a aj jeho celá rodina, sú zlí. Dôkazné bremeno preukázať,

resp. osvedčiť, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhnutého neodkladného opatrenia zaťažuje v súdnom konaní samotnú navrhovateľku. Má za to, že povinnosťou navrhovateľky bolo aspoň osvedčiť dôvodné podozrenie z násilia odporcu proti jej osobe, ako aj hodnoverne osvedčiť, že osobná integrita žalobkyne vykazuje znaky fyzického alebo psychického násilia. Navrhovateľka toto svoje dôkazné bremeno neunesla. Okrem fotografií, ktoré nepreukazujú, že odporca je agresor, navrhovateľka doložila potvrdenia z OR PZ v Bratislave, odbor poriadkovej polície Bratislava IV o tom, že : „Podala oznámenie o priestupku proti občianskemu nažívaniu.. “ a popis čo ona na polícii uviedla. Z týchto dôkazov nevyplýva, že sa tak ako to navrhovateľka opísala, tieto skutky stali, či sa začalo konanie o priestupku, či bol vydaný záznam (o uložení alebo odložení veci) alebo správa o výsledku objasňovania priestupku, či bolo zastavené konanie alebo sa ďalej konalo vo veci samej a aké sankcie za navrhovateľkou uvedené obvinenia boli odporcovi správnym orgánom uložené. Prečo navrhovateľka nepredložila okrem potvrdenia o oznámení o priestupku aj rozhodnutia vydané správnym orgánom v priestupkovom konaní? Nesporne bolo preukázané len to, že navrhovateľka navštívila OR PZ v Bratislave a podala oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Po vypočutí odporcu, prípadne ďalších svedkov, OR PZ v Bratislave tieto navrhovateľkou uvádzané oznámenia správny orgán uzavrel bez toho, že by sa začalo priestupkové konanie, resp. že by odporcovi správny orgán uložil nejakú sankciu. Navrhovateľka nepredložila žiadne listinné dôkazy o násilí, ktoré mal na nej odporca údajne páchať, ani dôkazy osvedčujúce eskalovanie jeho údajne neprijateľného správania, aj napriek tomu, že stále tvrdí, že má dôvodnú obavu zo správania sa odporcu. Odporca má za to, že navrhovateľka tak dostatočným spôsobom neosvedčila ohrozenie svojej telesnej alebo duševnej integrity. Okrem iného, ak by naozaj dochádzalo z jeho strany k nebezpečnému prenasledovaniu jej osoby, mala navrhovateľka možnosť podať na príslušné OR PZ trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu nebezpečného prenasledovania v zmysle § 360a TZ; ale neurobila to, nakoľko z jeho strany k prenasledovaniu jej osoby nedochádza a sama si je vedomá toho, že by v takomto trestnom konaní úspešná nebola. Rovnako si je pravdepodobne vedomá následkov krivého obvinenia, kedy na odporcu nepodala ani len trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania fyzického či psychického týrania jej osoby, keďže k uvedenému reálne nedochádza. Odporca uviedol, že je pravdou, že vzťah medzi stranami je napätý, vzájomne konfliktný, čo napokon konštatoval aj samotný súd, keď uviedol, že navrhovateľka a odporca mali medzi sebou spory, konflikty, avšak sama navrhovateľka by sa mala zamyslieť, prečo sa styk odporcu s maloletou D. nedarí realizovať, prečo navrhovateľka nerešpektuje právoplatné a vykonateľné neodkladné opatrenie č.k. 14P/34/2023-81 zo dňa 9.5.2023. Vzhľadom na vyššie uvedené majú za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 29.5.2023 zamietne a odporcovi prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

13. Navrhovateľka sa v stanovenej lehote k odvolaniu odporcu vyjadrila, pričom v rámci svojho vyjadrenia poukázala na to, že odporca odmieta všetky tvrdenia navrhovateľky o tom, že ju slovne a fyzicky napádal, že ju prenasleduje a vyhľadáva miesta, kde vie, že sa bude zdržiavať. Uvedené tvrdenia odporcu považuje navrhovateľka za nepravdivé a účelové. Tieto tvrdenia vyvracajú dôkazy, ktoré navrhovateľka doložila k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia predovšetkým (fotografie rozbitého bytu, dverí a nábytku s dátumami a časmi, fotografie zranení navrhovateľky, potvrdenia o podaní oznámenia zo dňa 11.06.2022, 17.06.2022, 09.12.2022, 10.12.2022, 06.02.2023, lekárske správy navrhovateľky zo dňa 25.08.2020, 17.06.2022 a 24.01.2023, čestné prehlásenie pani W.). Predložené dôkazy tak jednoznačne svedčia o tom, že nejde o účelové tvrdenia ani fabulácie zo strany navrhovateľky, ako sa o tom snaží súd presvedčiť odporca, ale o tvrdenia podložené relevantnými dôkazmi. Rovnako odmieta tvrdenia odporcu, že tvrdenia navrhovateľky obsiahnuté v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia sú prostriedkom šikanózneho výkonu práva zo strany navrhovateľky. Odporca vo svojom vyjadrení tvrdí, že nevie čo bolo dôvodom jeho rozchodu s navrhovateľkou. Dôvodom, pre ktorý sa navrhovateľka rozišla s odporcom, bolo jeho dlhodobé zlé a agresívne správanie k navrhovateľke. Odporca vo svojom odvolaní v bode 3 tvrdí, že od ich rozchodu začala navrhovateľka otca aktívne postupne odstavovať odo detí. Odporca zároveň v odvolaní tvrdí, že od začiatku roku 2023 mu navrhovateľka bránila stretávať sa s deťmi. Dôvodom, pre ktorý sa navrhovateľka odmietala v tom čase (január 2023) s odporcom stretávať, bolo dlhodobé neudržateľné agresívne správanie otca, ktoré pokračovalo aj po tom, čo sa s ním navrhovateľka rozišla a požiadala ho, aby opustil spoločnú domácnosť. Ako už uviedla toto agresívne správanie odporcu, bolo aj dôvodom rozvratu rodiny, a dôvodom pre ktorý navrhovateľka, ale aj maloletá D. odmietať odporcu. Toto správanie odporcu bolo dlhodobé a pokračovalo aj v čase

kedy navrhovateľka odporcovi umožňovala pomerne široký styk s oboma deťmi v rozsahu 2-3 krát do týždňa. Problémom týchto stretnutí však bolo, že keď sa odporca rozčúľil t.j. keď sa mu niečo nepáčilo, stretnutia končili agresívnou odporcu voči navrhovateľke a následným privolaním polície zo strany navrhovateľky (oznámenia na políciu, ako aj lekárske správy priložené k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia). Navrhovateľka sa tak dlhodobo obávala o život a zdravie seba ako aj maloletých detí, a preto od fyzického útoku odporcu na navrhovateľku (v januári 2023), ktorého svedkom boli aj maloleté deti navrhovateľka obmedzila styk a stretávanie odporcu s maloletými deťmi. Dôvodom však nebola svojvôľa navrhovateľky, ako sa to snaží prezentovať odporca vo svojom odvolaní, ale agresívne a nevyspytateľné dlhodobo pretrvávajúce správanie odporcu, voči navrhovateľke, ktoré podrobne opísala v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Za dôležité považuje uviesť, že z celého odvolania odporcu vyplýva, že návrhom na vydanie neodkladného opatrenia na zákaz priblíženia k navrhovateľke, sa navrhovateľka snaží dosiahnuť obmedzenie rodičovských práv odporcu k maloletej dcére D. H. N.. K uvedenému navrhovateľka uviedla, že úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej (ďalej len „ÚPP“) D. N. je riešená v samostatnom konaní vedenom na Mestom súde Bratislava II, spis. zn. B4-14P/40/2023, (ďalej len „konanie o ÚPP“) a nie je predmetom tohto konania, v tomto konaní sa má riešiť dôvodnosť návrhu navrhovateľky na vydanie neodkladného opatrenia vo veci zákazu priblíženia k navrhovateľke, čo v celom odvolaní odporcu, pre množstvo informácií o styku odporcu s maloletou a komunikáciou odporcu s navrhovateľkou takmer zaniká, ako konštatuje aj odporca vo svojom odvolaní, na základe návrhu otca, ku ktorému sa vyjadrila navrhovateľka a navrhla konkrétnu úpravu styku otca s maloletou D. bolo rozhodnutím - uznesením Okresného súdu Bratislava IV pod č.k. 14P/34/2023 - 81 vydané neodkladné opatrenie vo veci ÚPP, kde súd určil styk otca s maloletou D. v navrhovateľkou navrhovanom rozsahu za prítomnosti matky do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej, ako vyplýva aj z vyjadrenia odporcu, styk otca s maloletou a jeho stretávanie je do rozhodnutia vo veci samej v konaní o ÚPP upravené samostatným neodkladným opatrením, a teda rovnako nie je predmetom tohto konania, vydanie zákazu priblíženia k navrhovateľke nemá žiaden dopad na ÚPP k maloletej, nakoľko navrhovateľka už v samotnom návrhu žiadala súd aby sa zákaz priblíženia odporcu k navrhovateľke nevzťahoval na čas styku otca s maloletou D.. Z uvedeného je zrejmé, že pri návrhu na vydanie neodkladného opatrenia na zákaz priblíženia odporcu k navrhovateľke v žiadnom prípade nemalo ísť o nástroj navrhovateľky na obmedzenie styku otca s maloletou, naopak navrhovateľka žiadala súd, aby návrh na zákaz priblíženia odporcu k navrhovateľke neplatil, v čase styku otca s maloletou, jedinou snahou navrhovateľky pri podaní návrhu na vydanie neodkladného opatrenia na zákaz priblíženia odporcu, bola a stále, je ochrana navrhovateľky v čase, keď odporca nerealizuje styk s maloletou D., aby sa navrhovateľka necítila ohrozená agresívnym správaním odporcu a jeho prenasledovaním vždy keď vyjde na ulicu, ihrisko, do škôlky, do školy pre syna V. k doktorovi a pod. t.j. pri bežných činnostiach. Navrhovateľka absolútne odmieta tvrdenia odporcu, že jej snahou je zneužívanie inštitútu neodkladného opatrenia. Celé vyjadrenie odporcu poukazuje na frekvenciu stretávania sa odporcu s maloletou D., jeho komunikáciou k styku otca s maloletou, ktoré opakovane uvádza je predmetom úplne iných konaní. Nakoľko mu však odporca venoval značnú časť svojho odvolania, navrhovateľka považuje za potrebné v krátkosti sa vyjadriť aj k frekvencii stretávania odporcu s maloletou D.. Navrhovateľka nepopiera, že bola aj po vydaní neodkladného opatrenia často nútená zrušiť stretnutie odporcu s maloletou D., dôvodom však nie je skutočnosť, že by navrhovateľka bránila odporcovi v stretávaní s maloletou ale imunitné problémy maloletej D., pre ktoré je D. veľmi často chorá. Zároveň, keďže stretávanie prebieha aj za prítomnosti navrhovateľky, vstupujú do toho aj veľmi časté choroby navrhovateľky, ktorej zdravotný stav rovnako nie je dobrý a takisto choroby syna V.. Považuje za potrebné uviesť, že maloletá ako aj navrhovateľka sú veľmi často choré, majú problém s imunitou a mnohokrát idú z choroby do choroby. Maloletá D. ale aj syn V. prekonali na jar 2013 kiahne, nie však naraz ale v nadväznosti po sebe (dokonca aj narodeniny tak deti trávili v domácej liečbe a v karanténe, z čoho boli deti veľmi smutné a túžili osláviť sviatok so svojimi blízkymi, čo je vzhľadom na vek detí pochopiteľné). Potom deti prekonali niekoľko bežných detských chorôb, čo tiež komplikovalo styk otca s maloletou. V júni zase maloletá D. prekonala infekčné ochorenie a následne navrhovateľka dostala pásový opar, či si tiež vyžadovalo dlhšiu rekonvalescenciu. Odporca v tejto situácii na navrhovateľku zavolať políciu, že neplní právoplatné rozhodnutie súdu. Na konci prázdnin všetci traja prekonali Covid-19, pričom u navrhovateľky sa ochorenie následne skomplikovalo a trpí odvtedy zápalom prínosových dutín sprevádzaný vysokou teplotou. O všetkých ochoreniach a zdravotnom stave maloletej bol odporca vždy riadne informovaný. Navrhovateľka ho informovala aj o zlom zdravotnom stave navrhovateľky, keď jej choroba neumožňovala styk odporcu s maloletou. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že časté nerealizovanie styku odporcu s maloletou nevyplýva zo svojvôle navrhovateľky, ale z častého nepriaznivého zdravotného stavu navrhovateľky a/alebo

nepriaznivého zdravotného stavu maloletých detí, ktoré sú v osobnej starostlivosti navrhovateľky, pričom tieto choroby často neprebiehajú súčasne, ale nadväzujú na seba, čím sa doba, po ktorú nie je možné realizovať styk odporcu s maloletou predlžuje. Navrhovateľka má z vyššie uvedených dôvodov aj predĺžené poberanie rodičovského príspevku na maloletú D., a D. bolo odporučené (zo strany imunológa a následne zo strany pediatričky) odložiť nástup maloletej do materskej školy, k čomu odporca aktuálne odmieta udeliť súhlas. Ako však uviedla už vyššie, styk odporcu s maloletou nie je predmetom tohto konania, ale predmetom samostatných prebiehajúcich konaní týkajúcich sa ÚPP k maloletej D.. Navrhovateľka však vzhľadom na útoky odporcu považovala za potrebné sa k uvedeným skutočnostiam vyjadriť. Ďalej ešte uviedla, že v minulosti (až do posledného vážneho útoku odporcu na navrhovateľku v januári 2023) odporca chodil v čase chorôb, ale aj keď boli maloletí zdraví na návštevy maloletých aj do domácnosti navrhovateľky. Navrhovateľka to však od uvedeného incidentu odmieta, odporcu sa bojí a stretnutia odporcu s maloletou v domácnosti navrhovateľky tak neprichádzajú do úvahy. Navrhovateľka v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu uviedla, že sa v žiadnom prípade nestotožňuje s tvrdeniami odporcu uvedenými v bode 7 odvolania, že postupom súdu prvej inštancie došlo jeho nesprávnym procesným postupom k znemožneniu aby odporca uskutočňoval svoje práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Naopak má za to, že postup súdu prvej inštancie bol správny a žiaduci. Plne sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie v bodoch 23. - 24. uznesenia. Súd prvej inštancie, postupoval plne v súlade s platnou judikatúrou, ktorá opakovane zdôraznila, že pri vydaní neodkladného opatrenia súd nevykonáva dokazovanie, ale len osvedčuje (t.j. zisťuje z poskytnutých dôkazov najvýznamnejšie skutočnosti odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia. Iný postup súdu, by naopak mohol mať za následok zmarenie účelu neodkladného opatrenia. Pokiaľ ide o preukazovanie alebo osvedčovanie skutočností uvedených v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia poukázala navrhovateľka na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. rozhodnutie NS SR, sp.zn. 5 Cdo 65/2010: „Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia sa posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených, prípadne dodatočne predložených listín. Takýto postup súdu predpokladá platná právna úprava (v súčasnosti § 329 ods. 1 CSP) sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu predbežného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej okamžitý zásah súdu. Ak by sa v konaní o nariadenie predbežného opatrenia malo trvať na požiadavke riadneho vykonania a hodnotenia dôkazov, mohlo by byť účel tohto procesného inštitútu zmarený. Postupom odvolacieho súdu, ktorý osvedčenie, respektíve neosvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia posudzoval len na základe obsahu spisu a v ňom založených listín, tak účastníkovi konania nebola odňatá možnosť konať pred súdom (podobne aj rozhodnutie NS SR sp. Zn. 1 Cdo 1472011, rozhodnutie NS SR sp.. zn. 6M Cdo 5/2012). Aj z vyššie uvedených rozhodnutí Najvyššieho súdu SR jednoznačne vyplýva, že postup súdu prvej inštancie, kedy súd rozhodoval na základe vyjadrení a dôkazov predložených navrhovateľkou je správny a dostatočný. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení (pričom rozhodujúci je stav v čase vydania neodkladného opatrenia) je však rozhodujúce, či navrhovateľka uvedenými tvrdeniami a predloženými dôkazmi osvedčila potrebu upraviť pomery medzi účastníkmi. Uvedená podmienka - osvedčenia tvrdených skutočností bola v konaní pred súdom prvej inštancie jednoznačne splnená. Pri rozhodovaní súdu prvej inštancie tak nešlo o svojvôľu súdu, ktorý by tak ako sa to snaží navodiť odporca, rozhodol len na základe „jednostranne formulovaného opisu skutkového stavu navrhovateľky“ ale súd prvej inštancie rozhodol zákonne a správne, predovšetkým na základe mnohých dôkazov, ktoré navrhovateľka predložila k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, a z ktorých vyplynula potreba upraviť pomery medzi účastníkmi pre opakovanú a stupňujúcu sa agresiu odporcu (fotografie rozbitého bytu, dverí a nábytku, vchodových dverí s dátumami a časmi, fotografie zranení navrhovateľky, potvrdenia o podaní oznámenia zo dňa 11.06.2022, 17.06.2022, 09.12.2022, 10.12.2022, 06.02.2023, lekárske správy navrhovateľky zo dňa 25.08.2020, 17.06.2022 a 24.01.2023, čestné prehlásenie pani W.). Napriek tomu, že sa odporca vo svojom odvolaní snaží spochybníť všetky vyššie uvedené dôkazy, tieto jednoznačne preukazujú, dlhodobu zlé, agresívne a nevhodné správanie odporcu k navrhovateľke, ktoré malo stupňujúcu tendenciu. Je preto pochopiteľné, že navrhovateľka mala z odporcu strach a domáhala sa vydania neodkladného opatrenia na zákaz priblíženia odporcu, išlo tak o riadny výkon práva z jej strany. Je toho názoru, že dôvody na neodkladne opatrenie stále trvajú. Situácia medzi účastníkmi stále nie je upokojená a navrhovateľka sa cíti bezpečnejšie len vďaka vydanému uzneseniu. Nestotožňuje sa s vyjadreniami odporcu, že vydané neodkladné opatrenie, predstavuje neprimeraný zásah do jeho práv, naopak je toho názoru, že vydané neodkladné opatrenie, ktorého cieľom je ochrana navrhovateľky pred agresivitou odporcu, je plne v súlade s platnými právnymi predpismi, platnou judikatúrou a medzinárodnými štandardami. Navrhovateľka si nevie predstaviť, že by nebola chránená neodkladným opatrením, a že by odporca mal možnosť sa k nej kedykoľvek priblížiť. K

bodou 8 uvedenému v odvolaní odporcu, kde odporca, uvádza vyjadrenia k jednotlivým útokom odporcu na navrhovateľku trvá na tom, že jednotlivé incidenty sa odohrali tak, ako ich opísala navrhovateľka, ktorá k jednotlivým incidentom predložila aj relevantné dôkazy (lekárske správy, fotografie, čestné prehlásenia a potvrdenia o podaní oznámenia). Opakované vyjadrenia odporcu, že on nie je a nebol agresívny k navrhovateľke, neničil zariadenie v byte považuje za účelové a nepravdivé odporujúce predloženým dôkazom zo strany navrhovateľky. Ich jediným účelom je dosiahnutia zrušenia neodkladného opatrenia. Z predložených dôkazov jednoznačne vyplýva, že odporca bol dlhodobo k navrhovateľke agresívny (zranenia navrhovateľky, podané oznámenia, rozbité zariadenie a dvere na vchode). V prípadoch, kedy odporca zničil alebo rozbil majetok (napr. dvere na chate rodičov navrhovateľky, vchodové dvere alebo spätné zrkadielko na aute navrhovateľky uviedla, že po incidentoch odporca sám a z vlastnej iniciatívy uhradil spôsobenú škodu. Považuje za potrebné sa detailnejšie vyjadriť k vyjadreniam odporcu k incidentu zo dňa 17.06.2022, kedy podľa odporcu nedošlo k závažnejším poraneniam navrhovateľky, ale iba k poraneniu vlasovej kože. Dodatočne súdu predkladáme aj lekársku správu zo dňa 21.06.2022 z ktorej vyplýva, že problémy navrhovateľky po útoku odporcu dňa 17.06.2022 (kedy ju odporca opakovane udieral päšťou do hlavy) pretrvávali aj dňa 21.08.2022, kedy navrhovateľka opakovane musela vyhľadať lekársku pomoc, nakoľko trpela precitlivosťou na svetlo, nechutenstvom, mala opuchnuté ľavé viečko a tiky viečka. Problémy navrhovateľky s viečkom, od tohto incidentu pretrvávajú aj v súčasnosti. Navrhovateľka preto stále navštevuje neurológa. Ide, tak o ďalší dôkaz, ktorý jednoznačne preukazuje agresivitu odporcu a jeho dôsledky na život a zdravie navrhovateľky. Aj uvedená lekárska správa potvrdzuje, že odporca svojimi útokmi zasahoval nielen do integrity navrhovateľky, ale dopúšťal sa na nej fyzického násillia. Pokiaľ ide o správu CPP, ktorú sa odporca snaží zhodnotiť ako neobjektívnu a nepoužiteľnú uviedla, že ide o správu, ktorá len dotvára celkový obraz o stave a situácii v rodine. Nesúhlasí s tvrdeniami odporcu, že ide o jednostranné stanovisko CPP. Centrum nevyhodnotilo správu na základe tvrdení navrhovateľky, ale na základe toho, že pracovalo s oboma maloletými deťmi. Navrhovateľka navštívila CPP, keď situácia v rodine bola vyostrená a maloletí boli svedkami verbálnych a fyzických incidentov zo strany odporcu voči navrhovateľke. Uvedená správa len potvrdzuje, že agresívne správanie odporcu malo dopad nielen na navrhovateľku, ale aj na maloleté deti, čo sa odporca samozrejme snaží bagatelizovať a zľahčovať. Popiera, že by deti mali z odporcu strach. Maloletá D. sa však po stretnutiach s odporcom často pomohovala, čo navrhovateľka konzultovala aj s pediatrom. Navrhovateľka uviedla, že trvá na predchádzajúcich vyjadreniach, že odporca vyhľadával miesta, kde vedel, že sa navrhovateľka zdržiava čakával ju aj maloleté deti napr. pred bytovým domom, pri škole maloletého V. a pod. Navrhovateľku si na uvedených miestach nahrával, spôsoboval jej aj maloletým deťom stres, po ceste ju prenasledoval. Stalo sa tak napr. v dňoch 16.05.2023 (utorok) o 7:33 kedy odporca sedel pri bytovom dome navrhovateľky, v mieste kde mal výhľad na auto navrhovateľky v čase kedy vedel, že navrhovateľka pôjde autom s maloletým V. do školy. Uvedené navrhovateľka osvedčila fotografiami doloženými k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Ako ďalej uviedla navrhovateľka, dňa 18.05.2023 odporca zastal v blízkosti školy v križovatke v čase, keď navrhovateľka odchádzala s maloletým V. zo školy (aj s priateľkou ktorá navrhovateľku odprevádzala, nakoľko sa navrhovateľka necítila dobre, zle sa jej dýchalo a bola ešte chorá). Čestné prehlásenie pani N. predložila v prílohe. Odporca si z auta natáčal navrhovateľku a čakal kým prejdú okolo. Odporca čakal navrhovateľku pred domom opätovne dňa 25.05.2023 o 08:00, čo navrhovateľka opätovne doložila - osvedčila videom priloženým k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Prenasledovanie navrhovateľky zo strany odporcu, tak mal súd aj v tejto časti jednoznačne preukázané dôkazmi doloženými súdu prvej inštancie. Toto prenasledovanie odporcom, aj napriek zákazu priblíženia k navrhovateľke pretrváva aj v čase podania tohto vyjadrenia. Odporca navrhovateľku prenasledoval aj napr. dňa 14.5.2023 o 14:30 hod, pričom v tom čase ešte nemalo dôjsť k realizácii styku odporcu s maloletou, navrhovateľka tak nestihla v stanovený čas vyzdvihnúť maloletého syna zo školy. Pokiaľ ide o tvrdenia odporcu, že navrhovateľka neosvedčila, akúkoľvek formu násillia páchaného na navrhovateľke, pretože nepredložila žiaden dôkaz o nejakom relevantnom šetrení násillného správania odporcu, tieto vyjadrenia odporcu opäť považuje za účelové a nepravdivé. Navrhovateľka k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia predložila množstvo dôkazov o násillnom správaní odporcu (oznámenia na polícii, lekárske správy, fotografie rozbitého zariadenia, ako aj fotografie zranení navrhovateľky). Nestotožňuje sa preto s vyjadreniami odporcu, že súd prvej inštancie rozhodol len na základe jednostranných vyjadrení navrhovateľky, ale naopak je toho názoru, že navrhovateľka dostatočne a spoľahlivo osvedčila skutkový stav, všetky svoje tvrdenia oprela o relevantné dôkazy a tým spoľahlivo a dôveryhodne osvedčila nalievajú potrebu upraviť pomery medzi ňou a odporcom. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal práve z týchto predložených dôkazov. Odmieťa preto, že by rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo svojvoľné a nerešpektujúce charakter a účel nariadeného neodkladného opatrenia, ako to vo svojom odvolaní tvrdí odporca. Súd svojim rozhodnutím

o zákaze priblíženia k navrhovateľke žiadnym spôsobom neobmedzil výkon rodičovských práv odporcu, naopak tieto vo svojom rozhodnutí plne rešpektoval a jeho rozhodnutie tak považuje za primerané a riadne odôvodnené. Na záver ešte uviedla, že je absolútne neprimerané, vzťah navrhovateľky a odporcu označovať za bežný konflikt bývalých partnerov (str. 23 odvolania predposledný odsek). Pri bežnom partnerskom konflikte nekončí jeden z partnerov opakovane na urgentnom príjme alebo u lekára so zraneniami, ktoré mu spôsobil bývalý partner. V žiadnom prípade, tak nie je možné v tomto konkrétnom prípade hovoriť o nezhodách vyplývajúcich z narušenia vzájomných vzťahov bývalých partnerov. Naopak zo strany odporcu, išlo o dlhodobé fyzické a psychické násilie, ktorého sa dopúšťal na navrhovateľke, vydané neodkladné opatrenia na zákaz priblíženia tak treba považovať za absolútne legitímne a odôvodnené. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žiada odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne potvrdil.

14. Odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu (t.j. v celom rozsahu), podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je čiastočne dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné čiastočne zmeniť (§ 388 CSP) a čiastočne ako vecne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP).

15. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

16. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

17. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

18. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

19. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť navrhované neodkladné opatrenie, v záujme, aby dosiahol ochranný účel neodkladného opatrenia. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť (t. j. nemusí tieto skutočnosti preukázať), teda tieto sa musia javiť aspoň ako pravdepodobné. V danom prípade teda bolo nutné, aby navrhovatelia osvedčili, že sa odporca dopúšťa konania, smerujúceho k nakladaniu s označenými nehnuteľnosťami, pričom ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie o návrhu neodkladného opatrenia takéto skutočnosti navrhovatelia súdu prvej inštancie neprezentovali.

20. Neodkladné opatrenie umožňuje pružne riešiť situáciu, keď je potrebný urýchlenný zásah súdu. Je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Na rozdiel od predchádzajúcej úpravy predbežných opatrení nie je koncepcia inštitútu neodkladných opatrení vždy nevyhnutne viazaná na konanie vo veci samej, ani na dočasný a provizórny charakter poskytnutia súdnej ochrany. Keďže súd rozhoduje v pomerne krátkej lehote, podľa § 328 ods. 2 CSP a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je zásadným determinantom obsah samotného návrhu. Vo vzťahu k uvedeným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia pritom zákon výslovne vyžaduje, aby navrhovateľ uviedol opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená.

21. Z obsahu súdneho spisu, ako aj z dôkazov doložených do súdneho spisu vyplýva, že navrhovateľka v rámci svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia popisuje viaceré skutky a nevhodné správanie odporcu voči nej. Konkrétne prvý skutok sa mal udiať v roku 2022 tak, že odporca mal hodiť do navrhovateľky počas hádky porcelánový hrnček a spôsobiť je tak zranenie, ktoré bolo treba chirurgicky ošetriť. Lekársku správu ohľadom tohto incidentu navrhovateľka súdu predložila. K uvedenému zraneniu odporca uviedol, že nie je pravda, že by navrhovateľku slovne alebo fyzicky napádal a má za to, že toto

zranenie bolo vymyslené. Pokiaľ by naozaj po nej hodil pollitrový hrnček, tento by jej nemohol spôsobiť tržnú ranu, ale mohla by mať maximálne pomliaždeniny a modriny. Zároveň uviedol, že mal za to, že v tomto období žili v harmonickom vzťahu.

22. Druhé zranenie respektíve napadnutie navrhovateľky zo strany odporcu sa malo udiať podľa vyjadrení navrhovateľky dňa 17.06.2022, kedy navrhovateľka mala otras mozgu potom, čo ju odporca (v prítomnosti oboch maloletých detí) fyzicky napadol v aute, kde ju opakovane udieral päťou do hlavy. O uvedenom taktiež navrhovateľka predložila lekársku správu (č.l.61), z ktorej vyplýva povrchové poranenie vlasatej kože hlavy. O uvedenom podala navrhovateľka aj oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. K tomuto incidentu odporca uviedol, že rovnako toto tvrdenie považuje za nepravdivé, pričom práve naopak, navrhovateľka bola tá, ktorá pred deťmi, ktoré sedeli v aute prišla do miesta jeho bydliska, správala sa nekorektne a provokačne a práve navrhovateľka napadla jeho pred deťmi, čoho dôkazom bol aj predložený videozáznam pri podaní vysvetlenia na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru. Odporca zdôraznil, že v žiadnom prípade navrhovateľku fyzicky nenapadol.

23. Ďalší závažnejší incident popisovaný navrhovateľkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, sa mal stať medzi účastníkmi v januári 2023, ktorý si mal podľa tvrdení navrhovateľky vyžiadať ošetrovanie a liečenie navrhovateľky. Navrhovateľka uviedla, že odporca jej pri útoku spôsobil pomliaždenie driekovej oblasti panvy a pomliaždenie chrbta. Lekárska správa na ktorú navrhovateľka poukazuje v návrhu na začatie konania sa však v súdnom spise nenachádza, a taktiež sa v spise nenachádza ani potvrdenie o podaní oznámenia proti občianskemu spolunažívaniu tj. a k uvedenému skutku absentujú akékoľvek doklady predložené zo strany navrhovateľky. Tomuto incidentu odporca v rámci svojho odvolania uviedol, že je nepravdivé tvrdenie navrhovateľky ohľadom tohto skutku, a tento incident je výmysel navrhovateľky. Zároveň uviedol, že dňa 14.01.2023 bol s deťmi, avšak navrhovateľka po tomto dni začala po ňom bezdôvodne kričať. Svojho syna V. si zobrala bosého na chodbu pred byt, v byte ho nechala s maloletou dcérou zamkla ich, a asi po polhodine prišla s privolanou policajnou hliadkou. Ani na výzvu hliadky neprestala robiť prehnane scény. Maloletá nechcela ísť k nej, bála sa jej, skrývala sa v jeho náručí, ale k žiadnemu incidentu zo strany odporcu, ani k fyzickému napadnutiu nedošlo.

24. Ďalší navrhovateľkou popisovaný incident sa mal udiať dňa 06.02.2023. O tomto incidente existuje taktiež potvrdenie o podaní oznámenia o priestupku, z ktorého vyplýva, že odporca mal navrhovateľku ťahať za oblečenie pri presune z detského ihriska na plaváreň, pričom na plavárni ju mal ťahať za oblečenie aj syna navrhovateľky a mal im znemožňovať aj pohyb pri presune do šatne a do plavárne. Odporca k tomuto incidentu uviedol, že tento incident odohral asi mesiac potom, čo naposledy videl deti. Navrhovateľka mu nedvíhala telefón, neodpisovala na správy ignorovala ho, a keďže chcel byť s deťmi, tak keď prišiel z práce zaparkoval vedľa detského ihriska, ktoré má priamo pred domom a uvidel tam V., ako sa tam hrá. Deti ho uvideli tešili sa na neho, avšak navrhovateľka im nedovolila sa k nemu priblížiť, maloletú zobrala na ruky a malého ťahala na plaváreň. Cestou ku plavárni sa ju snažil prosiť, aby to nerobila, aby deti od neho netrhala, nespôsobovala im stres, chcel len, nech ho nechá sa s nimi chvíľu zahrať. Skončilo to tak, deti zobrala do plavárne a na neho zavolala policajtov.

25. Incident popisovaný navrhovateľkou dňa 09.02.2023 sa mal podľa navrhovateľky udiať tak, že odporca mal prenasledovať navrhovateľku, napadnúť ju, zobrať jej mobil, čoho svedkom mala byť aj pani F. W.. Pri tomto incidente mal odporca fyzicky napadnúť navrhovateľku udrieť ju po hlave a snažiť sa jej zobrať mobil. Odporca k týmto tvrdeniam uviedol, že tieto tvrdenia navrhovateľky, a súčasne čestné prehlásenie pani W. sú nepravdivé. Navrhol k tomuto vypočuť pani W. a súčasne si pozrieť kamerové záznamy z daného incidentu.

26. Navrhovateľka taktiež vo svojom návrhu popisuje sledovanie jej osoby zo strany odporcu, v dňoch 16.05.2023, 18.05.2023, 19.05.2023, 25.05.2023, a rôzne ďalšie nevhodné správanie odporcu voči nej, pričom ako dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia uvádza strach z odporcu, prenasledovanie jej osoby a maloletých detí, a taktiež jeho nevhodné a násilné správanie voči nej. Tak, ako už bolo uvedené, navrhovateľka popisuje jednotlivé incidenty, pričom svoje tvrdenia z veľkej miery opiera o lekárske správy a podania o oznámení o priestupku, pričom odporca popiera akékoľvek spáchanie skutku, respektíve fyzické ublíženie z jeho strany voči navrhovateľke. Za tohto skutkového stavu musí odvolací súd uviesť, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatreniam sa dokazovanie vo veci nevykonáva, pričom súd pri svojom rozhodovaní vychádza iba z dôkazov a tvrdení uvedených v

návrhu na začatie konania, prípadne z lekárskeho správy, z podaní o oznámení o priestupku. Odvolací súd poukazuje na to, že sám odporca v rámci svojho odvolania uviedol, že napr. incident z roku 2020, ktorý navrhovateľka zdokladovala aj lekárskou správou je z jeho strany nepochopiteľný, nakoľko v tom čase mali mať s navrhovateľkou normálne spolužitie, a teda sám tento útok nepripúšťal. Napriek tomu navrhovateľka z tohto obdobia predložila do súdneho spisu lekársku správu, z ktorej vyplýva, že navrhovateľka bola lekársky ošetrovaná z toho dôvodu, že odporca mal po nej hodiť pollitrový hrnček. Inými slovami odporca svoje „popretia“ jednotlivých incidentov ničím okrem svojho tvrdenia nepreukázal, a preto bolo treba dať za pravdu navrhovateľke, že zákaz priblíženia odporcu k navrhovateľke sa javí byť toho času ako dôvodný. Pokiaľ však ide o vzdialenosť priblíženia odvolací súd uvádza, že v tejto časti návrhu nevzhladol návrh navrhovateľky ako dôvodný a odvolaciu argumentáciu odporcu považuje odvolací súd za logickú. Odvolací súd uvádza, že v rámci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľka popisuje viac jednotlivých čiastkových (nie fyzických) útokov odporcu voči nej, napr. konanie odporcu dňa 11.06.2022 (poškodenie motorového vozidla navrhovateľky) napadnutie navrhovateľky v cukrárni dňa 10.12.2022 a iné, pričom uvedené konanie respektíve stretnutie s navrhovateľkou nepopiera ani samotný odporca, avšak tieto ich stretnutia vysvetľuje z jeho pohľadu a popiera akékoľvek prenasledovanie, respektíve nevhodné správanie voči navrhovateľke. Z uvedeného teda vyplýva, že vzťahy medzi účastníkmi sú vážne narušené. Tieto zjavne pramenia z viacerých príčin, t.j. vznikli nielen v dôsledku vzájomných nezhôd medzi partnermi, ale hlavne v dôsledku vyhrotených vzťahov ohľadom stretávania sa otca s maloletou dcérou D.. V danom prípade z opisu skutkového stavu taktiež vyplynulo, že účastníci konania bývajú od seba neďaleko, čiže ich bydliská sú vzdialené len dve ulice, a teda nemožno vylúčiť, že sa aj občasne a náhodne stretnú, tak ako na to poukázal odporca v rámci svojho odvolania. Odvolací súd vzhľadom ku všetkým argumentom, ktoré uviedla navrhovateľka v rámci svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ale zároveň prihliadnuc aj ku všetkým argumentom, ktoré uviedol odporca v rámci podaného odvolania, ktorý čiastočne vyvrátil tvrdenia navrhovateľky uvedené v návrhu, odvolací súd má za to, že dodržanie požadovanej vzdialenosti 50 m medzi účastníkmi nie je nutné, ani potrebné. Z obsahu spisu vyplýva, že tvrdenia účastníkov konania sú značne protichodné, a preto odvolací súd uvádza, že v tomto štádiu konania t.j. pri nariadovaní neodkladného opatrenia nedokáže jednoznačne a bez pochyby ustáliť, či skutočne došlo k napadnutiu navrhovateľky zo strany odporcu, avšak na druhej strane je treba tiež uviesť, že jednotlivé útoky, ktoré navrhovateľka popisuje v rámci svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú čiastočne zdokumentované lekárske správy, ako aj podanými oznámeniami o spáchaní priestupku. Odporca síce namieta a tvrdí, že navrhovateľka vždy (aj pred lekárom aj pred správnym orgánom) vyslovila iba svoj subjektívny názor na danú vec, a preto nemožno tieto tvrdenia navrhovateľky brať do úvahy, na druhej strane však navrhovateľka nemá možnosť iným spôsobom preukázať, že skutočne došlo k napadnutiu jej osoby iba tak, že toto bude tvrdiť, následne sa dá lekársky ošetriť a podá oznámenie o priestupku alebo trestné oznámenie, a preto si podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľka tieto povinnosti vo vzťahu k súdu a k uneseniu svojej dôkaznej povinnosti splnila. Súd už následne vzhľadom na časové obmedzenia týkajúce sa vydanie rozhodnutia o nariadení resp. nenariadení neodkladného opatrenia nemá priestor preverovať, akým spôsobom bolo rozhodnuté o oznámení priestupku. Vzhľadom na okolnosti danej veci, ale aj s ohľadom na skutočnosť, že účastníci konania sú rodičmi maloletej D. a v prvom rade by sa mali naučiť spolu komunikovať a nie vzájomne hroziť situácie a to prostredníctvom vzájomných provokácií a agresívnej komunikácie bolo potrebné čiastočne, ale nie úplne vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd teda v zhode s názorom súdu prvej inštancie vzhľadom na potrebu uloženia zákazu odporcovi približovať sa k navrhovateľke, avšak iba na vzdialenosť 5 metrov, nakoľko takúto vzdialenosť odvolací súd považuje za dostatočnú, a to aj s ohľadom na vzdialenosť bydlísk účastníkov konania t.j. tak, aby odporca nebol zbytočne sankcionovaný za priblíženie sa k navrhovateľke, a zároveň touto vzdialenosťou bude navrhovateľka dostatočne chránená pred „možnými“ útokmi odporcu. V presahujúcom rozsahu návrh navrhovateľky odvolací súd nevzhladol ako dôvodný, nakoľko údajné prenasledovanie navrhovateľky odporca vyvrátil svojimi tvrdeniami v rámci odvolania a to aj s prihliadnutím na vzdialenosť bydlísk účastníkov, výkon jeho pracovnej činnosti, a teda aj náhodné stretnutia medzi účastníkmi. Odvolací súd taktiež vzhľadom na dôvodnosť odvolania odporcu do výroku počas ktorého zákaz priblíženia medzi účastníkmi neplatí t.j. do výroku ohľadom realizácie styku odporcu s maloletou D.. Inými slovami, odvolací súd považoval za potrebné odstrániť časť tohto výroku a to konkrétne „v rozsahu určenom vykonateľným rozhodnutím“, nakoľko táto časť nariadeného neodkladného opatrenia spôsobovala medzi účastníkmi vzájomné výkladové nezhody. Je treba si uvedomiť, že počas realizácie styku otca s maloletou daný výrok týkajúci sa zákazu priblíženia neplatí a to bez ohľadu na to, či sa styk otca s maloletou dcérou realizuje podľa vykonateľného rozhodnutia súdu, respektíve podľa dohody rodičov, ktorá má vždy prednosť pred vykonateľným rozhodnutím súdu.

Obaja rodičia by si mali uvedomiť, že otec sa vo vzťahu k maloletej D. nesprával žiadnym negatívnym spôsobom, práve naopak, z celého kontextu odvolania vyplýva, že otec má maloleté deti (obe) veľmi rád, záleží mu nich, pričom uvedené vyplýva aj z fotodokumentácie, ktorú predložil, a preto nie je dôvod na to, aby bol otec obmedzovaný vo svojich rodičovských právach, práve v dôsledku tohto nariadeného neodkladného opatrenia. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie čiastočne zmenil (§ 388 CSP) a čiastočne ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že navrhovateľke priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko navrhovateľka bola v rámci svojho návrhu úspešná v časti zákazu priblíženia, a neúspešná bola iba v rozsahu stanovenej vzdialenosti, teda neúspech navrhovateľky možno hodnotiť ako neúspech v nepatrnom rozsahu.

28. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).